Nr. 83. Sobota, 12 Kwietnia 1913. Rok 103.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, ulica Jagiellońska l. 3. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata.

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K	ćwierćrocznie	8 K — h.	rocznie	24 K	ćwierćrocznie	8 K
półrocznie	16 K	miesięcznie	2 K 70 h.	półrocznie	12 K	miesięcznie	2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 35 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 kwietnia b. r. zamianować najmiłościwiej docenta prywatnego, dr. Józefa Markowskiego, zwyczajnym profesorem anatomii w Uniwersytecie we Lwowie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5 kwietnia b. r. zamianować najmiłościwiej profesora Akademii rolniczej w Dublanach i docenta prywatnego w Uniwersytecie we Lwowie, dr. Stefana Dąbrowskiego, nadzwyczajnym profesorem chemii i nauki o karmieniu w Akademii weterynaryi we Lwowie.

Jej Ces. i Król. Wysokość Najd. Arcyksiężna Marya Józefa raczyła wyższem postanowieniem z dnia 31 marca b. r. nadać najmiłościwiej Julii hr. Ledóchowskiej stałą prebendę w c. k. szlachecko-świeckiem instytucie żeńskim „Marya Schul“ w Bernie.

P. Minister skarbu zamianował koncypistę ministeryalnego w Ministerstwie kolei żelaznych, dr. Włodzimierza Kozubskiego, koncypistą ministeryalnym w Ministerstwie skarbu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 11 kwietnia.

Sprawa czarnogórska.

Komunikat rossyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

Rossyjskie ministerstwo-spraw zagranicznych ogłasza przez Petersb. Ag. Tel. następujący komunikat: „Wobec wojskowych sukcesów sprzymierzonych państw bałkańskich poczytywał sobie rząd rossyjski za główne swe zadanie, zapewnienie zwycięzcom o ile możności korzyści ze zwycięstw. Po zawikłanych i trudnych rokowaniach cel ten dał się urzeczywistnić; sprzymierzeńcy mogli zyskać powodzenie tylko w tym wypadku, jeżeli mocarstwa zaniechają wmieszania się.

„Aby módz ocenić prawdziwą doniosłość i znaczenie przysługi, wyświadczonej przez Rossyę państwom bałkańskim, należy sobie uprzytomnić trudności międzynarodowego położenia i kolizyę sprzecznych z sobą interesów. Zlokalizowanie wojny możliwe było tylko pod dwoma warunkami:

„1. zrzeczenie się terytoryalnych i innych szczególnych korzyści przez mocarstwa; 2. zrzeczenie się wszelkich indywidualnych akcyj ze strony mocarstw.

„Te negatywne warunki kryły w sobie trzeci pozytywny warunek: rewizyę stworzonego przez wojnę położenia i przystosowanie go do interesów mocarstw, których to interesów mocarstwa już zrzec się nie mogły. Spełnienie tych warunków zależne było jedynie od europejskiego koncertu, którego decyzye zapadłyby w imieniu całej Europy.

„W tych okolicznościach zwołano konferencyę ambasadorów do Londynu; ukończyła ona właśnie swe trudne zadanie ustalenia północnej i północno-wschodniej granicy Albanii.

„Zadanie londyńskiej konferencyi ambasadorów co do ustalenia granic Albanii było w sprzeczności z interesami Czarnogóry i Serbii i z zupełnie naturalną dążnością tych państw do ekspanzyi. Równocześnie interesy bałkańskie doznawały ochrony ze strony Austro-Węgier i Włoch, które *status quo* na morzu Adryatyckiem uważały za tak żywotny interes, iż pod tym względem nie było żadnych wątpliwości. Utrzymanie *status quo* było równoznaczne z samem istnieniem albańskiej prowincyi, ztąd wynikło dążenie, aby granice Albanii o ile tylko można jak najbardziej rozszerzyć, iżby objęły jednorodną ludność albańskiego pochodzenia.

„Po długich nieprzerwanych rokowaniach osiągnięto kompromis, oparty na wzajemnych ustępstwach. Utrzymując dla Słowian Prizren, Ipek, Djakowę i Dibrę, uważała Rossya za konieczne zgodzić się na wcielenie Skutari do Albanii. Rossya zrobiła to ustępstwo w interesie utrzymania pokoju, którego wstrząśnienie z wyżej wymienionej przyczyny wydawało się oczywistym absurdem, ponieważ Skutari jest miastem czysto albańskiem z siedzibą katolickiego arcybiskupa. Ten stan rzeczy potwierdzają w zupełności sprawozdania rossyjskiego wicekonsula z Skutari, który na podstawie faktów podnosi czysto militarną rolę Czarnogórców, którzy nie są w stanie zasymilować wielu tysięcy katolickich i muzułmańskich Albańczyków, żyjących w obrębie ustanowionych przed 35 laty granic Czarnogóry. Z tego powodu aneksya części Sandżaku i Skutari sprowadziłaby znaczne osłabienie Czarnogóry, przyłączając sto tysięcy ludzi innej religii, pochodzenia i języka do mniej licznej ludności czarnogórskiej. Ztąd wynikłoby niebezpieczeństwo, że Czarnogóra stałaby się czarnogórską Albanią. Nasz przedstawiciel sądzi, że wcielenie znacznej liczby rzymskich katolików do Czarnogóry mogłoby im dać sposobność zacieśnienia węzłów z zagranicą, co ułatwiłoby wtargnięcie zagranicznych wpływów. Król działał wbrew przyjętemu na się obowiązkowi zawiadomienia Rossyi na wypadek wojny i uzyskania jej pozwolenia. Pomimo to nie odmówił car swej wielkodusznej pomocy, udzielając ludności czarnogórskiej wsparcia.

„Gdy sprawa miasta Skutari była załatwiona, zawiadomiono o tem króla w sposób przyjacielski i zwrócono jego uwagę na to, że wziąłby na siebie wielką odpowiedzialność w razie upierania się przy swojem. Następnie radzono mu, aby uniknął zarzutu, że goniąc za osobistymi celami, skazuje Czarnogórców na niepotrzebny rozlew krwi. Kroki te pozostały bezowocne. Okazało się jasno, że król opiera swe rachuby na możliwości wmieszania się Rossyi i mocarstw, i na możliwości wojny europejskiej.

„Rząd rossyjski nie mógł zatem sprzeciwić się poczynieniu zarządzeń, które stały się koniecznemi z chwilą, gdy król odmówił posłuszeństwa uchwale mocarstw. Rząd cesarski nie traci nadziei, że Czarnogóra zaprzestanie swych upartych usiłowań i uzna, że poddanie się woli Europy, popartej imponującem rozwinięciem potęgi flotowej, nie czyni ujmy jej miłości własnej. W takim razie Europa będzie musiała wynaleźć sposób pomocy dla ludności czarnogórskiej, przytłoczonej olbrzymiemi ofiarami z powodu oblężenia Skutari. Rząd cesarski nie może spuścić z oka najwyższej swej odpowiedzialności przed narodem rossyjskim, obejmującej obowiązek nie przelania ani kropli krwi rossyjskiej, jeżeli nie wymagają tego interesy ojczyzny. Rossya, to wielkie prawosławne mocarstwo słowiańskie, nie odmówi nigdy pomocy i ofiar swym braciom, ale ci ze swej

---

39)

JERZY ŻUŁAWSKI.

LAUS FEMINAE.

POWIEŚĆ.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Powrót.

(Ciąg dalszy).

U niektórych z grupy, otaczającej przybyłych turystów, znać było tylko żywe i szczere zainteresowanie zdobyciem niepokonanej dotąd ścianki na zachód od Żabiego Konia, z oczu innych wyglądał mimowolny żal, że „problem“ taterniczy został bez ich współudziału „rozwiązany“, dwóch, czy trzech poglądało na zdobywców ze źle ukrytą zawiścią, powątpiewając półgłosem o dokonanym czynie, bo „oni prawdopodobnie ściankę obeszli od południa, co ostatecznie każdy by potrafił“.

Młodzi nie słyszeli tego. Promienieli dzikiem, taterniczem szczęściem, młodością, zdrowiem. Jeden z nich, jasny, szczupły blondyn, o mięśniach ze stali, z rozpiętą na uznojonych piersiach wełnianą koszulą, nie miał nawet czasu zrzucić z pleców worka; odczepił jeden rzemień, a drugi trzymał jeszcze na ramieniu i opowiadał z żywą gestykulacyą, jak w wąziuchnej rysie na końcach palców u rąk dźwigać się musiał wzwyż, nie wiedząc, czy dźwignąwszy się bez możliwości powrotu, dosięgnie znikomego chwytu, widniejącego ponad nim. Mówiąc to, wydłużał mimowolnie swą postać, unosił się na końcach stóp i zakrzywionymi jak szpony palcami dłoni, jak gdyby wyszukiwał punktu oparcia gdzieś na powietrzu.

Drugi turysta zdjął worek i ocierając chustką spocone czoło, gryzł jakąś schwyconą na prędce ze stołu bułkę i z pełną gębą potakiwał szczerym uśmiechem i rozognionemi oczyma opowiadaniu towarzysza.

Turski, stojąc na uboczu, słuchał przez jakiś czas, zajęty nie tyle szczegółami opowiadania, najeżonego technicznemi, taterniczemi wyrażeniami, jak raczej samym sposobem, w jaki ci chłopacy mówili: znać było, że cała dusza ich krąży jeszcze tam na skalnych wyżynach i nie umie odczuć nic ważniejszego w tej chwili nad rzut jakiś nadzwyczajny ponad przepaścią lub wspięcie się po ścianie, dla orłów na pozór jedynie dostępnej. To, co w tym dniu zrobili, było rzeczywiście ponad ludzką miarę zuchwałe, ale z ust opowiadającego brzmiała tylko rozszalała uciecha, że tego dokonali, bez śladu jakiejś chełpliwości.

Naraz Turski uczuł, że ktoś dotyka ręką jego ramienia. Stał poza nim Wierzbic.

— Pan tutaj? — wyrwało mu się z ust nie bez odcienia niechęci.

Malarz uśmiechnął się.

— Przyjechaliśmy pod wieczór wraz z księżną i tam dalej automobilem, który Rohityn kupił przed trzema dniami całkiem rzeczywiście.

— A! więc i księżna tu jest.

— Owszem. Siedzi z towarzystwem w tamtym końcu werandy. Zobaczyła pana i przysyła mnie z zapytaniem, czemu się pan z nią nie wita.

— Owszem. Przywitam się.

— Doskonale. Tymczasem wypełnić mogę drugie polecenie. Mam zaprosić do jej stołu tych dwóch młodych bohaterów, ale koniecznie natychmiast, dopóki są brudni, podrapani, okryci potem i czerwoni na gębie. Czy pan nie wie przypadkiem, jak się ci wielcy ludzie nazywają?

Turski nie wiedział.

— Mniejsza o to. Przedstawię im się sam *lege artis*. Mam nadzieję, że mi wyjawią sławne nazwiska.

Młodzi taternicy byli wielce zakłopotani zaproszeniem. Blondyn, który się przedstawił Wierzbicowi jako Borzycki, spojrzał pytająco na towarzysza.

— Jak myślisz, Makuch?

Makuch nic nie myślał. Zjadał właśnie czwartą bułkę i był zły, że jakiś „ceper“ wtrąca się w ich ściśle taterniczą rozmowę.

Borzycki zwrócił na Wierzbica niezaradne spojrzenie błękitnych oczu. Cały zapał i dumna pewność siebie zgasły w nich teraz.

— Nie wiem, co panu odpowiedzieć... Jesteśmy brudni, trzeba się umyć, przebrać...

— Chodźcie panowie tak, jak jesteście.

— Wielki to dla nas zaszczyt, ale...

— Ale my jesteśmy w swojem towarzystwie i nie mamy zamiaru zawierać w tej chwili znajomości — rąbnął Makuch, połknąwszy szczęśliwie ostatni kęs suchej bułki, poczem zaczął wołać na kelnera, aby mu podał piwo i „małą wieprzową“ z kapustą.

Borzycki poczerwieniał, czując niegrzeczność odpowiedzi swego towarzysza.

— Proszę pana nie mieć nam za złe. Zmęczeni jesteśmy naprawdę i głodni, ale gdy mnie pan raczy przedstawić księżnej, będę niezmiernie rad... przynajmniej na krótką chwilę...

Turski witał się już z księżną i Rohitynem oraz kilku nieznajomemi osobami, siedzącemi przy długim stole, kiedy Wierzbic zbliżył się z Borzyckim, usiłującym przez drogę na gwałt zapiąć koszulę pod szyją na guzik, który się był urwał.

— Połowę zadania spełniłem — rzekł Wierzbic, przedstawiając, — pan Borzycki.

Księżna podała mu długą, białą, wypieszczoną dłoń. Turski spojrzał mimowoli na Wierzbica: malarz miał zły uśmiech na wargach.

Tymczasem Borzycki jasnemi oczyma dziecka patrzył w twarz księżnej. Zakłopotanie chwilowe ustąpiło, w naturalnym, zręcznym ruchu, jakim się jej skłonił, znać było powściągliwą swobodę towarzyską młodzieńca, umiejącego zarówno nosić na sobie frak, jak teraz manczesterową bluzę turysty. Turski, stojąc nieco na uboczu, przyglądał się z przyjemnością jego smukłej, sprężystej postaci, mogącej się z czasem w kwiat męskiego piękna rozwinąć.

Księżna niedługo z nim rozmawiała. Drażniło ją to widocznie, że Borzycki wciąż z niezmąconym, rzecby się chciało: naiwnie-niewinnym spokojem patrzył w jej oczy, nie poddając się odurzającemu urokowi jej kobiecości. Wydęła usta wzgardliwie i po kilku uprzejmych słowach, zaczęła rzucać roztargnionemi oczami wokoło.

— Ach tak, turystyka.... To bardzo piękne.... Znam nawet blisko jednego z najdzielniejszych taterników u nas....

Borzyckiemu zaświeciły się oczy.

— Czy można księżnę zapytać o nazwisko?

— Owszem. Golimski.

— Golimski? Golimski? Ten bła — —

Urwał, przypomniawszy sobie na czas, że nie jest w towarzystwie kolegi Makucha.

— Przepraszam księżnę, ale to nie jest wogóle taternik poważny, choć dużo lubi podobno mówić o sobie. Łazi wprawdzie trochę po górach....

Księżna okazywała widoczne znudzenie. Borzycki snadź to spostrzegł, gdyż powstał z miejsca:

— Księżna raczy darować....

Ożywiła się naraz i uśmiechnęła powabnie.

— Bardzo, bardzo mi było przyjemnie! Radabym usłyszeć coś więcej o tych waszych szalonych przeprawach....

— Może kiedyś.... jeśli to pani nie nudzi....

Była znów roztargniona.

— Owszem, proszę. Niech mnie pan odwiedzi.

Pożegnała taternika lekkiem, troszeczkę wyniosłem skinieniem głowy i zwróciła się do Turskiego:

— Pan nie siada z nami?

— Usiądę, jeśli pani sobie życzy.

— Pozwalam.

(Ciąg dalszy nastąpi).

strony mają obowiązek — o czem prasa nasza nie zawsze należycie pamięta — słuchania przedewszystkiem rad, których wszakże Rossya nie nadużywa, oraz pamiętania o tem, że jeżeli my dumni jesteśmy z ich sukcesów, to oni nie byliby mogli ich osiągnąć bez Rossyi, która dała im życie i która jak dotąd tak i nadal potrzebna im jest w dobrej i złej doli, zwłaszcza w celu wzajemnego pojednania, bez którego narody te nie mogą zdobyć potęgi.

„Tego rodzaju stosunek Rossyi do narodów słowiańskich wyklucza wszelkie wrogie usposobienie względem innych państw i narodowości. Różnica ras nie prowadzi koniecznie do przeciwieństwa ras. Trudno przyznać, aby sprawa pokoju zyskała na przeciwstawieniu się jednej rasy wobec drugiej. W poczuciu swego prawa wewnętrznego siła Rossyi nie ma potrzeby przejścia z zaniepokojenia do gróźb, które nie są wyrazem siły narodu.“

Sprawa Skutari.

W sprawie tej rozpoczynają przebłyskiwać jaśniejsze promienie. Z Londynu, Paryża i Berlina przyszły wiadomości, że niemożliwą rzeczą nie jest ugłaskać króla Mikołaja, skłonić go do wyrzeczenia się tej ambicyi, iżby posiadł Skutari i pocieszyć po utracie celu gorących marzeń. Źródłem owych wiadomości są gabinety mocarstw, których władcy pozostają w bliskim stosunku z dworem w Cetynii, opierają więc na pewnych danych przeświadczenie, że projekt finansowego wynagrodzenia Czarnogóry nie jest beznadziejny. Włoski poseł w Cetynii odniósł się już podobno do króla z zapytaniem, jakie zająłby wobec podobnej kompensaty stanowisko. Głoszą dalej, że włoski reprezentant na reunionie ambasadorów w Londynie, marchese Imperiali, uczynił wniosek formalny, załagodzenia sprawy i — literalnie — okupienia pokoju europejskiego brzęczącą gotówką.

Już okoliczność, że wogóle konferencya ambasadorów uznała za stosowne zajmować się podobną kwestyą, oznacza nowy krok naprzód na drodze pokoju. Włochy nie zechciałyby chyba narazić się na tę kompromitacyę, by Czarnogóra odrzuciła przedstawioną przez nie propozycyę. Niepodobna też pomyśleć, by Włochy podawały się w niebezpieczeństwo odrzucenia ich propozycyi przez trójporozumienie, a dopieroż przez swych sojuszników z trójprzymierza. Pewna więc bodaj szczypta prawdopodobieństwa musi tkwić w przypuszczeniu, że nastało pewne złagodzenie konfliktu o Skutari, że mocarstwa europejskie uznają myśl finansowej kompensaty za możliwą do przyjęcia i że Czarnogóra co najmniej nie dała do tej chwili odmownej odpowiedzi.

Król włoski jest zięciem króla Mikołaja. Rossya, która projekt finansowego wynagrodzenia powitała niemniej sympatycznie, wtajemniczona bywa zazwyczaj w najtajniejsze myśli władcy Czarnogóry. On zaś chyba nie powinien pominąć żadnej sposobności do położenia podwalin pod rozwój swej, tak ubogiej krainy. Ofiary, które po stronie czarno górskiej porwało oblężenie Skutari, szarpnęły aż do trzewi ekonomicznym stanem kraju. Wiele tysięcy rodzin postradało swych żywicieli, a wobec drobnej liczby ludności Czarnogóry utrata tylu ludzi, tylu rąk do pracy, dotkliwie odbić się musi na gospodarczem położeniu kraju. Jakże bardzo potrzeba Czarnogórze pomocy, aby swe karsty, swe pustki na płaskowyżach użyźnić i zaludnić! Natura zdała się sprzysiądz na nie, brak tu wody-żywicielki, a każda dżdżu kropla bez śladu zaraz ginie w rysach wapiennego gruntu. Kraj cały jest właściwie jedną wielką pustynią, ożywioną tu i ówdzie oazami, zbyt nielicznemi jednakowoż, by mogły ludność wyżywić. Doliny u jezior zielenieją wprawdzie, lecz rozpościerają się na trzęsawiskach nieustannie szerzących zaraźliwe choroby, które jeszcze bardziej przyczyniają się do zubożenia kraju. Byłoby tedy istotnie rzeczą nierównie korzystniejszą dla Czarnogóry, zamiast nieuzasadnionego rozszerzenia terytoryum, zamieszkałego przez jej wrogów, zamiast bezowocnych prób urzeczywistnienia chorobliwych rojeń o nabyciu Skutari, — przyjąć pomoc finansową, jaką jej ofiaruje Europa.

Czarnogóra i tak dostanie sporo ziemi w stosunku do jej dotychczasowych dzierżaw. Wszak otrzyma niewątpliwie część sandżaku, otrzyma Ipek i część Albanii północnej. Król Mikołaj należy do romantyków starego autoramentu, ale to nie przeszkadzało mu dotąd, doskonale oryentować się w realnych warunkach życia i jest nadzieja, że również tym razem wejdzie na drogę trzeźwej oceny położenia.

Król musi zrozumieć; że energicznego wezwania wiceadmirała z pod znaku W. Brytanii nie można odrzucić bez narażenia się na poważne następstwa. Nie uszło też pewnie jego uwadze, jak silnie zwraca się przeciwko niemu opinia w Anglii i w Niemczech i jak nawet w Serbii coraz silniejszy grunt zyskuje przekonanie, iż Skutari nie może dostać się Czarnogórze i że uchwał Europy nie można traktować na równi z muchą, którą odpędza się jednym ruchem ręki. Jakoż Serbia powstrzymała już dalszą wysyłkę wojsk swych pod Skutari. Dotąd zaś oblegającym nie udało się zająć opornego miasta, a zapowiadany nieustannie szturm generalny uległ znowu zwłoce. Nie będzie też chyba wykonany, bo bez pomocy Serbii znękana Czarnogóra nie da sobie rady.

Do tego wszzstkiego przybywa jeszcze podany powyżej komunikat rossyjskiego urzędu spraw zagranicznych. Dłużej chyba nie może już Czarnogóra łudzić się nadzieją pomocy ze strony rządu cesarza Mikołaja. Ostatnia więc deska jej ratunkowa usuwa się i jeśliby mimo wszystko Czarnogóra chciała upierać się przy haśle: „Skutari lub życie!“ byłoby to już chyba aktem manii samobójczej.

Ogłoszenie blokady.

Komendant pierwszej eskadry austro-węgierskiej floty wojennej, która jak wiadomo, bierze udział w międzynarodowej demonstracyi flot przeciw Czarnogórze, nadesłał Ministerstwu wojny w Wiedniu telegraficznie treść ogłoszenia blokady, zarządzonej we czwartek rano.

Opiewa ona:

Imieniem floty międzynarodowej, która reprezentuje wielkie mocarstwa europejskie ogłaszam zarządzenie blokady na wybrzeżu między portem Antivari a ujściem rzeki Driny. Blokada rozpoczyna się o godzinie 8 rano dnia 10 kwietnia i rozciąga się od 42 stopnia 6 minut do 41 stopnia 45 min. szerokości północnej, obejmuje wszystkie porty, zatoki, wybrzeża, ujścia rzek, znajdujące się w obrębie tych granic, oraz wszystkie w pobliżu wybrzeża położone wyspy wobec wszystkich okrętów wszystkich narodowości. Okręty przebywające obecnie w obrębie obszaru blokady mają do 48 godzin, t. j. do godziny 8 rano dnia 12 kwietnia odjechać.“

Własnorecznie nadano na pokładzie okretu „Król Edward VII.“ dnia 10 kwietnia 1913.

(Podpisano) Cecil Burney, wiceadmirał i dowodzący flotą międzynarodową.

Z Cetynii donoszą: Komendant floty międzynarodowej zawiadomił wczoraj dowódcę portu Antivari urzędownie o blokadzie.

Belgrad. (T. B. K.). Z urzędowego źródła serbskiego ogłaszają, że nieprawdziwa jest wiadomość jednego z dzienników belgradzkich, powtórzona przez pisma zagraniczne, jakoby poseł rossyjski Hartwig zawiadomił prezesa gabinetu Pasicza, iż Austro-Węgry wkroczyłyby do Sandżaku Nowobazarskiego, gdyby Serbia natychmiast nie wywycofała swóich wojsk ze Skutari. Hartwig nie uczynił żadnego kroku u rządu serbskiego.

Konstantynopol. Omawiając sprawę albańską pisze *Jeune Turce*, że Europa musi się przyłączyć do stanowiska Austro-Węgier, które jest jedynie sprawiedliwe.

Journal des Débats broni bardzo energicznie polityki mocarstw w sprawie Skutari i Albanii. Król Mikołaj może nie zawahałby się zeslawizować mieszkańców Skutari, gdyby ono stało się stolicą Czarnogóry; a to byłoby niedorzecznością. Europa nie chce, aby po zawarciu pokoju z Turcyą przyszło do wojny albańskiej. Jeżeli domy panujące, spowinowacone z dynastyą czarnogórską nie solidaryznją się z królem czarnogórskim, to dlaczegożby Francya miała się czuć bardziej czarnogórską?

Sejmowa reforma wyborcza.

☐ Komisya dla reformy wyborczej zebrała się wczoraj o godzinie pół do 4 po południu na dalsze obrady nad sejmową reformą wyborczą. Przewodniczył p. dr. Leo.

W obradach wzięli udział prócz członków komisyi, JE. P. Minister Długosz, JE. P. Namiestnik dr. Bobrzyński, JE. P. Marszałek krajowy hr. Gołuchowski i Wiceprezydent Namiestnictwa Grodzicki.

Obrady rozpoczęły się ogólną dyskusyą nad projektem ordynacyi wyborczej sejmowej, w której zabierało głos kilku mowców, poczem uchwalono przystąpić do rozpraw szczegółowych:, biorąc za podstawę projekt ordynacyi wyborczej sejmowej, opracowany przez referenta p. Badeniego.

W szczegółowej rozprawie uchwaliła komisya §§ 1 do 5 w następującem brzmieniu:

§ 1. Do wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej uprawniona jest każda osoba, która w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, nie jest po myśli postanowień §§ 15 i 16 tej ordynacyi od prawa wyboru wyjęta lub wykluczona i posiada takie dobra tabularne, z których roczna należytość podatkowa w dziale państwowego podatku gruntowego i domowego wynosi przynajmniej 200 kor., z czego przynajmniej $^3/_4$ części przypaść musi na podatek gruntowy.

Posiadanie dwu lub więcej dóbr tabularnych, z których roczna należytość w dziale podatku gruntowego i domowego razem wzięta wynosi przynajmniej 200 kor., uprawnia także do wyboru.

Uprawnieni do wyboru mający dobra tabularne w więcej niż jednym okręgu wyborczym, mają wykonywać swe prawo wyborcze w tym okręgu wyborczym, w którym leży ich najwyżej opodatkowany majątek.

§ 2. Do wyboru w klasie średniej posiadłości ziemskiej uprawniona jest każda osoba, która w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, nie jest po myśli postanowień §§ 15 i 16 tej ustawy od prawa wyboru wyjęta lub wykluczona, posiada takie grunty, z których roczna należytość państwowego podatku gruntowego wynosi przynajmniej 100 kor., a nie ma prawa wyborczego w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej.

Posiadacze gruntów, położonych w różnych miejscowościach, z których roczna należytość rządowego podatku gruntowego razem wzięta wynosi przynajmniej 100 kor., uprawnia również do wyboru.

Uprawnieni do wyboru w tej klasie mający grunty w więcej niż jednym okręgu wyborczym, mają wykonywać swe prawo w tym okręgu, w którym leżą ich najwyżej opodatkowane grunty.

§ 3. Do wyboru w klasie cenzusowej miast uprawniona jest każda osoba, która

---

74)

SAMOCHÓD 493 N.

(Auguste Geoffroy: L'Auto 493 N.).

XI.

Charlota.

(Ciąg dalszy).

Tymczasem, zaledwie pięć minut upłynęło po zniknięciu Cypryana dążącego za gośćmi, furtka znowu się otworzyła. Zapewne kluczem pana Jana.

I weszła jeszcze jedna osoba, a właściwie dwie: jedna dźwigała drugą.

Tym, który szedł, był Geo, a drugą osobą kobieta, a raczej podobieństwo kobiety, pani de Baudricourt, manekin, który szofer przywiózł w swoim automobilu razem z gośćmi.

Automobil nie był już ukryty w lesie, lecz stał pod murem parku, w pobliżu drzwiczek zielonych. Widocznie nie było już czego się kryć i obawiać.

Co do automatu, Geo znał się z nim teraz lepiej niż wtedy, gdy porwał go z garderoby. Zabrawszy go do mieszkania pana Pawła Laloy, wystudyował dokładnie mechanizm i zaopatrzywszy się w całą seryę odcisków z wosku, pojechał do Paryża, gdzie kazał sobie dorobić stosowne klucze.

Obecnie puszczał w ruch fałszywą panią de Bandricourt tak samo dokładnie, jak Cypryan nie potrzebując już nawet kluczów, przywiezionych z Bruges wraz z manekinem.

Trzej mężczyźni, którzy weszli do parku, prowadzeni przez pana Hudelot, byli to Jan, doktor Lasalle i pan Paweł Laloy.

Zamaskowanemi kobietami były Charlota i panna Leduc.

Nie było wcale zapowiedzianych oficerów z pułku dragonów z Verdun. ale za to był doktor z Chateauvillard.

Ta okoliczność mogła zadziwić Cypryana, jak też i to, że damy nic nie mówiły.

Właściciel pałacu wszedł w aleję schodzącą ku kaplicy, z prawej strony. Następnie przeszli dużą aleją, zakręcili na rogu domu i uroczyste wejście do pałacu odbyło się przaz główny dziedziniec.

Lucyna i Wirginia, które pospieszyły, aby zobaczyć, dowiedzieć się, pod pozorem służenia gościom przy zdejmowaniu płaszczów, poświecenia im i zaprowadzenia gdzie każą, były zdumione.

Kobiety bywają czasem sprytniejsze od mężczyzn, posiadają instynkt, który im każe mieć się na ostrożności. Natychmiast zaczęły się domyślać czegoś podejrzanego, gdy ujrzały grupę, w której figurował doktor i dwie zamaskowane kobiety.

Co to wszystko miało znaczyć?

Jednakże, na razie, musiały się zgodzić w milczeniu z tym stanem rzeczy.

Cypryan, który wzrokiem śledził kobiety, także teraz brwi marszczył.

Wszyscy weszli do salonu.

— Kochany rejencie — rzekł Jan de Baudricourt do Hudelota — chciałbym omówić z panem pewną kwestyę, zanim siądziemy do stołu... Proszę, zechciej pan zawołać Lucynę, abym ją przedstawił tym paniom i panom, wybranym przezemnie świadkom; chcę, aby byli obecni przy zaręczynach, które pan sam wskazałeś jako obowiązek honoru, zalecony mi przez moją nieodżałowaną matkę...

Hudelot wybiegł spiesznie. Zaczynał znowu mieć nadzieję.

Lucyna weszła z nim za chwilę i złożyła ukłon.

— A zatem, według pana, kochany rejencie, — zaczął znowu Jan — nasza milutka Lucyna tutaj obecna, jest moją kuzynką, z winy jednego z Baudricourt'ów i na jej to głowę biedna moja matka, konając, wzywała błogosławieństwa niebios, nazywając ją swoją córką?

Hudelot, który czuł się nieco zmieszany, wyjąkał:

— Tak... tak... bezwątpienia... to są fakty niezaprzeczone i miałem już honor mówić panu...

— To też, widzi mnie pan w ogromnym kłopocie; nie będąc Turkiem nie mogę przecież poślubić dwóch kobiet. Otóż, pan wskazuje mi Lucynę, jako wykonawca ostatniej woli mojej matki, a pan Lasalle, nie mniej wierny przyjaciel także mojej matki, pan Lasalle, przyjaciel, który również jak pan dowodami popiera swoje twierdzenia, wskazuje mi pannę Charlotę Vigneron... Komu wierzyć? którą wybrać?... Pan był obecny przy ostatnich chwilach mojej matki, ale pan Lasalle r zmawiał z nią długo i ona miała go wysłać do szkoły dziewcząt, żeby ztamtąd zawezwał pannę Vigneron, nauczycielkę. Doktor jednak nie zastał jej w domu w skutek dziwnej fatalności.

— Panna Vigneron — bąknął notaryusz... nie dała odtąd znaku życia... Ja zaś spełniłem tylko swój obowiązek; powtórzyłem to, co mi powiedzieć kazano... Sprawy nauczycielskie wcale mnie nie obchodzą... Zresztą, pan może postąpić jak się panu podoba, jeżeli kiedykolwiek zaginiona panna Vigneron powróci...

— Nie chodzi tu o moje osobiste uczucia: idzie o prawdę, o istotną wolę ukochanej mojej zmarłej... Otóż, czy matka moja formalnie Lucynę mi wskazała?

— Tak, niewątpliwie, jest ona bowiem córką naturalną ostatniego z Baudricourt'ów, którego.....

— Którego pan znałeś w Reims i który nawet nasunął panu myśl kupienia biura notaryatu w Clémeries?

— Tak! Matka pana była tak przekonana o obowiązkach rodziny względem Lucyny że.... że kazała mi.... Pan zresztą sam widział.,.. rękę umierającej złożoną na głowie młodej dziewczyny, jako znak wymowny....

— A więc, kochany rejencie, najlepiej by było w tej wątpliwości zasięgnąć opinii mojej matki, której dusza wraca do nas w postaci widzialnej; sam ją przecież widziałem w parku w ciągu owej strasznej nocy, gdy upadłem i głowę sobie rozbiłem....

— Co też pan mówi? Zasięgnąć opinii zmarłej matki? Jakże to być może? Pan widocznie jeszcze chory....

— Wcale nie, panie rejencie! I oto proponuję: Chodźmy wszyscy do parku, do wielkiej alei; tam wywołam ducha mojej matki i jestem pewny, że się ukaże, i wybierze stanowczo pomiędzy Lucyną a panną Charlotą Vigneron.... Lecz przedtem, panie rejencie Hudelot, proszę mi wytłumaczyć co pan robiłeś w szkole dziewcząt wieczorem, w dniu śmierci mojej matki, nieco przedtem, niż doktor Lasalle tam się udał?

— Ja?

— Pan!... A zatem pan zaprzecza, iż chodziłeś do panny Vigneron poradzić jej, aby wyjechała? Ale co znaczy ten hałas?

Drzwi od przedsionka, wychodzące na park otwarły się, popchnięte gwałtownie. Usłyszano podwójne kroki w kurytarzu.

I w otwartych drzwiach salonu ukazały się dwie osoby:

Pani de Baudricourt, którą Geo prowadził pod ramię.

— Dobrze panu mówiłem, panie Hudelot! — zawołał Jan de Baudricourt — oto moja matka nie każe czekać na siebie.... i spieszy dokonać wyboru pomiędzy pana protegowaną a protegowaną pana Lasalle....

Jednocześnie Charlota odpięła maskę i odrzuciła kapiszon domina. Doktor Lasalle ujął ją na rękę i zbliżyli się razem do widma, które podrygiwało i gestykulowało.

(Dokończenie nastąpi).

w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, nie jest po myśli postanowień §§ 15 i 16 tej ordynacyi od prawa wyboru wyjęta lub wykluczona i należy do pierwszych dwóch trzecich części wszystkich członków gminy, opłacających w niej przynajmniej od roku podatek państwowy bezpośredni ze swej realności, od przedsiębiorstwa zarobkowego, albo od dochodu, spisanych porządkiem wysokości opłacanych przez nich w gminie rocznych podatków bezpośrednich, poczynając od opłacającego najwyższy podatek. Ci jednak z pośród opłacających w gminie podatki bezpośrednie, którzy są wyborcami w klasie wielkiej lub klasie średniej posiadłości ziemskiej, nie mają być umieszczeni na tych spisach. Jeżeli kilku uprawnionych opłaca równe kwoty podatkowe, starszy wiekiem ma poprzedzać młodszego.

Osoby uprawnione do wyboru w tej klasie z tytułu opłacania podatków mają wykonywać swe prawo wyborcze w tem mieście, w którem opłacają ten podatek, a jeżeli opłacają go w kilku miastach, w tem mieście, w którem w dniu rozpisania wyborów stale mieszkają, a w braku takiego mieszkania, w tem mieście, w którem swoje prawo wyborcze chcą wykonać.

Osoby, które w dniu rozpisania wyborów posiadają obywatelstwo honorowe jednego z miast klasy cenzusowej a z innego tytułu nie mają prawa wyborczego, mają je w tem mieście, którego są honorowymi obywatelami. Jeżeli są obywatelami honorowymi kilku miast, w takim razie wykonują prawo wyboru w tem mieście, w którem chcą.

Komisya w § 3 pozostawiła w zawieszeniu postanowienia co do prawa wyborczego osób z osobistej kwalifikacyi, gdyż postanowienie to ma być odmiennie wystylizowane.

§ 4. Prawo wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej, klasie średniej posiadłości ziemskiej i w klasie cenzusowej miast służy także tym, którzy nie mają własnowolności, dalej współposiadaczom nieruchomości lub przedsiębiorstw, niewiastom, oraz osobom prawnym (powiatom, gminom, korporacyom, stowarzyszeniom, instytucyom, fundacyom, funduszom i spółkom). Państwo i kraj nie mają prawa wyborczego.

Prawo to jednak wykonywać mają:

a) za osoby niewłasnowolne ich prawni zastępcy,

b) niewiasty zamężne uprawnione do głosowania mają prawo głosować przez męża jako pełnomocnika;

c) za osobą prawniczą ta osoba, która w myśl przepisów ustawy lub norm istniejących dla niej, jest powołana do reprezentowania jej na zewnątrz;

d) za współposiadaczy nieruchomości lub przedsiębiorstw ten z nich, którego większość do tego upoważni.

Uchwała komisyi normująca § 4 wprowadza nową zasadę, że kobiety mieć będą czynne prawo wyborcze do Sejmu.

§ 5. W klasie wielkiej posiadłości ziemskiej i w klasie średniej posiadłości ziemskiej wyborcy mogą głosować przez pełnomocnika.

Pełnomocnikiem może być tylko ta osoba płci męskiej, która ukończyła 24 rok życia i posiada prawo wyboru w tej klasie wyborczej, w której ma prawo jego pełnomocodawca.

Nikt nie może przyjąć więcej niż jedno pełnomocnictwo.

Na tem przerwała komisya dalsze obrady nad projektem ordynacyi wyborczej.

Przewodniczący p. dr. Leo oświadczył odnośnie do interpelacyi p. Abrahamowicza w kwestyi tajności obrad komisyi reformy wyborczej, iż wyda oficyalny komunikat, stwierdzający, iż obrady komisyi są tajne, zatem odpada potrzeba prowadzenia nad tą kwestyą dyskusyi.

Koniec posiedzenia o godzinie 8 wieczorem.

*

Komisya reformy wyborczej zebrała się dziś po godz. 10 rano.

Przystąpiono do dalszych rozpraw szczegółowych nad projektem reformy wyborczej sejmowej, a mianowicie nad § 6 tego projektu. Uchwalono, że do wyboru w klasie powszechnej miast, oraz w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, uprawniona jest każda osoba płci męskiej, która w dniu rozpisania wyboru posiada obywatelstwo austryackie, skończyła 24 rok życia i zamieszkała jest przynajmniej od roku w tej gminie, w której prawo wyboru ma wykonać.

Jeżeli uprawniony ma więcej mieszkań, wówczas miarodajne jest to miejsce zamieszkania, w którem w czasie rozpisania wyboru publiczny urząd piastuje lub też, gdyby to miejsca nie miało, w którem ma siedzibę swoich czynności zawodowych, względnie, gdyby i to kryteryum nie dało się zastosować, to miejsce, gdzie główna jego siedziba w kraju się znajduje.

Gdyby nie można było rozstrzygnąć po myśli powyższych postanowień, pozostawia się uprawnionemu do wyboru, w której gminie miejsca zamieszkania chce wykonywać swoje prawo wyborcze.

Następnie uchwaliła komisya:

§ 7. Za miejsce zamieszkania jakiejś osoby uważa się to miejsce, w którem ona osiadła z widocznym lub też z różnych okoliczności dającym się wywnioskować zamiarem trwałego osiedlenia się. Nie bierze się przytem pod uwagę, czy osoba ta powzięła zamiar stałego osiedlenia się w danej miejscowości własnowolnie, czy też do tego została zobowiązana ustawowo.

Dopóki ktoś w pewnej miejscowości ma miejsce zamieszkania, dopóty jego czasowa nieobecność w tejże nie przerywa czasu zamieszkania, wymaganego do uprawnienia wyborczego.

§ 8. W klasie wielkiej posiadłości ziemskiej, w klasie cenzusowej miast i w klasie Izb handlowych i przemysłowych wyborca głosuje na tylu posłów, ilu na jego okręg wyborczy przypada, w klasie powszechnej miast, oraz w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek każdy wyborca głosuje na jednego posła, ewentualnie także na jego zastępcę (§ 47), chociażby na okręg wyborczy przypadało dwóch posłów.

Gdyby jednak zaszła potrzeba zmiany powyższego postanowienia w tym kierunku, ażeby głosowanie w klasie cenzusowej większych miast oparte było na zasadzie reprezentacyi mniejszości, to powzięcie takiej uchwały przez Sejm może nastąpić w sposób wskazany pierwszym ustępem § 38 statutu krajowego.

Każdy wyborca ma z reguły tylko jeden głos.

W klasie jednak gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek posiadają głos podwójny (liczący się za dwa głosy) te osoby, które należą do pierwszych dwóch trzecich części wszystkich wyborców opłacających w gminie przynajmniej od roku podatek bezpośredni od swej realności, od przedsiębiorstwa zarobkowego, albo od dochodu, spisanych porządkiem wysokości opłacanych przez nich w gminie i na obszarze dworskim, stanowiącym z gminą jedną miejscowość, rocznych podatków bezpośrednich poczynając od opłacającego w gminie najwyższy podatek. Ci jednak z pośród opłacających w gminie i na obszarze dworskim podatki bezpośrednie, którzy są wyborcami w klasie wielkiej, lub w klasie średniej posiadłości ziemskiej, lub w klasie cenzusowej, lub powszechnej miast, nie mają być umieszczeni na tych spisach.

Jeżeli kilku opodatkowanych opłaca równe kwoty podatkowe, starszy wiekiem ma poprzedzać młodszego.

Do § 8 zgłoszono poprawkę za proporcyalnością wyborów, a gdy ta poprawka upadła, dalsze paragrafy uchwalono w znacznie szybszem tempie.

Uchwalono też następnie § 9, iż z posiadających czynne prawo wyboru osób prawnych głosują w okręgach bliżej oznaczyć się mających jedynie te, które mają charakter narodowy ruski naturą swoją, lub statutem określony, tudzież te, których czynniki powołane do zastępowania osoby prawnej na zewnątrz ważną uchwałą wpisania na listę wyborczą odnośnego okręgu zażądają, oraz osoby fizyczne narodowości ruskiej, wyłączone z innych okręgów tej samej klasy wyborczej. Podobnie w klasie powszechnej miast i w klasie gmin wiejskich.

Według § 10 osoby uprawnione do wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej i osoby uprawnione do wyboru w klasie średniej posiadłości ziemskiej nie mają prawa wyboru w innych klasach.

Osoby, uprawnione do wyboru w klasie cenzusowej miast mają to prawo także w klasie powszechnej miast, lecz nie mają go w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek.

§ 11 i 12 traktują o łączeniu miejscowości w okręgi wyborcze.

Według § 13 miejscem wyboru w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej i w klasie średniej posiadłości ziemskiej jest miasto wymienione przy każdym okręgu w dodatku tabelarycznym do ordynacyi.

Miejscem wyboru w klasie cenzusowej i w klasie powszechnej miast oraz w klasie gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek jest każda gmina miejscowa i każda w dodatku tabelarycznym do ordynacyi osobno wymieniona część gminy (miejscowość, okręg miejski, dzielnica miasta).

Gmina miejscowa, która według ostatniego spisu ludności liczy wraz z obszarem dworskim mniej niż 500 mieszkańców, nie wliczając osób będących w czynnej służbie wojskowej, może być zarządzeniem politycznej władzy krajowej połączona z jedną z najbliżej położonych gmin tego samego okręgu wyborczego dla utworzenia zbiorowych miejsc wyboru.

O ile jednak wyborcy z tej samej gminy i obszaru dworskiego ze względu na swoją narodowość należą do różnych okręgów wyborczych tej samej klasy wyborczej, a w gminie tej i na obszarze dworskim, według ostatniego spisu ludności niema 500 mieszkańców, którzy jako język swój potoczny podali język polski, względnie ruski, to wyborcy ci mogą być zarządzeniem politycznej władzy krajowej przyłączeni do jednej z najbliżej położonych gmin tego samego okręgu wyborczego dla utworzenia zbiorowych miejsc wyboru.

Wydane w tym względzie zarządzenia, należy ogłosić w odnośnych gminach równocześnie z rozpisaniem wyboru, w sposób w miejscu praktykowany.

Według § 14 prawo wybieralności na posła służy każdej osobie płci męskiej, która przynajmniej od lat trzech posiada obywatelstwo austryackie, ukończyła 30 rok życia i w jednej z klas wyborczych w kraju uprawniona jest do wyboru posła na Sejm.

§ 15. normuje, iż wojskowi w czynnej służbie nie mają prawa wyborczego, jedynie w klasie wielkiej posiadłości ziemskiej i w klasie średniej posiadłości ziemskiej mogą głosować przez pełnomocników.

§ 16. normuje, kto jest od prawa wyboru i wybieralności wykluczony.

Według § 17 Namiestnik wyznacza dzień, kiedy ma być przedsiębrany wybór posłów w miejscach wyborczych niniejszą ordynacyą wskazanych.

Dla wyborów z klasy cenzusowej miast, z klasy powszechnej miast, tudzież z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek wyznacza Namiestnik równocześnie także dzień dla ewentualnych wyborów ściślejszych.

Dzień wyborów przy wyborach powszechnych ma być wyznaczony w ten sposób, aby najpierw wybrała posłów klasa gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, następnie klasa powszechna większych miast, po niej klasa cenzusowa większych miast, następnie Izby handlowe i przemysłowe, oraz Związki stowarzyszeń przemysłowych, po nich klasa średniej posiadłości ziemskiej, a na ostatku klasa wielkiej posiadłości ziemskiej.

Według § 18 rozpisanie powszechnych wyborów należy ogłosić w krajowym dzienniku urzędowym i plakatami we wszystkich gminach (obszarach dworskich) i miejscach wyborczych w kraju.

Rozpisanie poszczególnych wyborów uzupełniających ogłosić należy w krajowym dzienniku urzędowym, a wyborów uzupełniających z klasy cenzusowej miast, z klasy powszechnej miast, tudzież z klasy gmin wiejskich i reszty miast i miasteczek, nadto także plakatami w gminach (obszarach dworskich) i w miejscach wyborczych tego okręgu wyborczego, w którym wybór ma się odbyć.

§§ 19, 20, 21 traktują o sposobie sporządzania list wyborczych.

Przy § 22 o postępowaniu reklamacyjnem wywiązała się dłuższa dyskusya, a po przyjęciu tego paragrafu zamknięto o godzinie pół do 2 posiedzenie; następne odbędzie się dziś o g. 4 po południu.

Położenie międzynarodowe.

Akcya wojenna.

Tel. Ag. Bułg. ogłasza: Wczoraj o godzinie 4 rano kompania piechoty tureckiej pod osłoną ognia z okrętów wojennych wyruszyła ze wsi Kastero i napadła z tyłu na bułgarską kompanię we wsi Galo. Bułgarzy wszczęli silny ogień; nieprzyjaciela rozbito przy pomocy posiłków, które pospiesznie nadciągnęły z naszych głównych stanowisk.

Po południu dwa bułgarskie oddziały piechoty z artyleryą napadły na wieś Kumburga, wypędziły nieprzyjaciół i oczyściły wybrzeże.

Z Konstantynopola donoszą: W środę na lewem skrzydle linii Czataldży utrzymywano słaby ogień działowy. W Bulair panuje spokój, onegdaj grecki torpedowiec bombardował miejscowość Ajasmanli.

Wedle wiadomości z Salonik, ze zdolnej do broni młodzieży w obszarach Macedonii, okupowanych przez Bułgarów, ma być utworzona osobna brygada macedońska.

Sprawa wynagrodzenia wojennego.

Z Sofii donoszą: Poszczególni przedstawiciele mocarstw otrzymali już instrukcye w sprawie doręczenia sprzymierzeńcom bałkańskim odpowiedzi mocarstw. Demarche ma dziś nastąpić.

Wedle informacyj z Paryża, pierwsze posiedzenie międzynarodowej komisyi dla sprawy wynagrodzenia wojennego ma odbyć się podobno dnia 19 kwietnia.

Protest Grecyi.

Biuro Reutera donosi: Grecki rząd poczynił u Porty przedstawienia z powodu, iż turecki krążownik „Hamidje" kilka razy przepływał przez kanał Suezki.

W proteście tym podniesiono, że zachowanie się „Hamidje", który w Aleksandryi zaopatrywał się w żywność, a na pełnem morzu nabierał węgli i porozumiewał się z tureckiemi władzami w Konstantynopolu, jest nietylko naruszeniem regulaminu kanału Suezkiego, lecz także niebezpiecznym precedensem dla okrętów innych państw, szczególnie na wypadek przyszłej wojny, w której kanał Suezki odgrywałby doniosłą rolę.

Stanowisko Anglii.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby gmin dep. Rees zapytywał, czy sekretarzowi stanu Greyowi wiadomo o znęcaniu się nad mahometanami w Macedonii. Grey odpowiedział, że nic innego nie może uczynić, jak otrzymane sprawozdania przesyłać rządowi bułgarskiemu z żądaniem ukarania winnych i zapobieżenia na przyszłość gwałtom.

Dep. Guyness zapytywał, czy Grey zechce poczynić kroki celem uzyskania dla Macedonii takich samych rękojmi, jakie miał wystarać się dla Albanii.

Sir Edward Grey odparł, iż sprawa Albanii jest sprawą międzynarodowego porozumienia. W sprawie Macedonii niema międzynarodowego układu, nie można też nic uczynić w kierunku utworzenia protektoratu nad Macedonią.

Times podkreślając jedność koncertu europejskiego oświadcza, że wszystkie koła w Austro-Węgrzech mogą być pewne, iż Europa postara się, aby jej uchwały szanowano. Europa musi być wdzięczna Rossyi za zażegnanie sporu rumuńsko-bułgarskiego. Dla sprzymierzeńców bałkańskich będzie najkorzystniej posłuchać woli Europy.

Niezadowolenie Turcyi.

O ile sądzić można z pierwszego wrażenia, jakie wywarły doniesienia z Londynu o zasadach odpowiedzi mocarstw na oświadczenie sprzymierzeńców, — panuje w urzędowych kołach Porty niezadowolenie z punktu, w którym mowa o wynagrodzeniu wojennem. Wynagrodzenie uważają te koła za nienadające się nawet do dyskusyi i przypominają, że mocarstwa obiecały Turcyi pomoc finansową. Porta spodziewa się, że będzie Turcyi przyznana nowa 4 i pół proc. podwyżka ceł i rozszerzenie przemysłowego podatku zarobkowego na cudzoziemców.

Sofia. Dyrektor długu państwowego Stojanow wyjeżdża do Paryża, jako delegat bułgarski do komisyi, która ma się zająć załatwieniem spraw finansowych.

Berno szwajc. Rząd szwajcarski wysyła wojskową misyę do Adryanopola w celu studyowania tamtejszych fortyfikacyj i skutków strzałów.

KRONIKA.

Lwów, 11 kwietnia.

Kalendarz.

Sobota (12 kwietnia):

Juliusza. — Lubosława. — Joana.

Wschód słońca o godzinie 4·41 rano, zachód słońca o godzinie 6·09 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 7 stopni Cel.

— **Książę Biskup krakowski** ks. Adam Sapieha powrócił we środę do Krakowa.

— **JE. ks. Biskup przemyski Pelczar** powrócił do Przemyśla.

— **Prawo publiczności.** P. Minister wyznań i oświaty nadał prywatnemu ruskiemu liceum żeńskiemu Towarzystwu „Ruski instytut żeński" w Przemyślu na lata 1912 13 do 1914 15 prawo publiczności, odbywania egzaminów dojrzałości i wydawania państwowych świadectw dojrzałości.

— **Z Uniwersytetu.** P. Anna Peschesówna, rodem ze Lwowa, otrzymała na tutejszym Uniwersytecie stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Dla żołnierzy, pełniących służbę u granich Monarchii,** przynależnych do półków sanockich, przysłało do administracyi *Gazety Lwowskiej* starostwo w Sanoku dodatkowo kwotę 18 kor. Jest to reszta pozostała z koncertu, o którego pełnem powodzeniu artystycznem i finansowem pisaliśmy w swoim czasie.

— **Konkurs** c. k. Ministerstwa obrony krajowej na wolne miejsca w c. i k. szkołach kadeckich dla piechoty i kawaleryi, w c. k. wyższej szkole realnej i c. k. wojskowej Akademii im. Franciszka Józefa w Wiedniu zamieszczony został w nr. 82 *Gazety Lwowskiej* z dnia 11 kwietnia b. r.

— **W sprawie reformy wyborczej** odbędą się w niedzielę, 13 b. m., dwa wiece: jeden w Pałacu sportowym, drugi w wielkiej sali ratuszowej.

— **Z „Sokoła-Macierzy".** Wydział Towarzystwa składa dyrekcyi galic. Banku przemysłowego we Lwowie serdeczne podziękowanie za udzieloną subwencyę w kwocie 150 kor.

— **Konkurs na stypendyum.** Magistrat miasta Lwowa ogłosił konkurs na jedno stypendyum w kwocie 300 koron rocznie z fundacyi imienia Seweryna Fintowskiego dla uczących się rzemiosła lub rękodzieła. — Podania

należycie udokumentowane mają być wniesione do magistratu najpóźniej do 15 maja 1913.

— **W Czytelni katolickiej** wygłosi dnia 14 b. m., o godzinie 7 wieczorem dr. Stefan Bryła odczyt p. t. „O drapaczach chmur w Ameryce“. Wstęp wolny.

— **Posiedzenie komitetu obywatelskiego** obchodu Trzeciego Maja odbędzie się w piątek, 11 b. m, o godzinie 7 wieczorem w lokalu Związku okręgowego T. S. L. ul. Fredry l. 3, I. p.

— **Ze względu na artystów krakowskich**, którzy w przepisanym terminie nie mogą przysłać dzieł na wystawę urządzaną przez Tow. Dzien. pol. i Tow. Przyj. sztuk pięknych, komitet tej wystawy przesunął termin ostatecznego przysyłania obrazów i rzeźb na 20 b. m.

— **W Drohobyczu**, na wieczorze pieśni lwowskiego Chóru młodzieży akadem. „Kinor“ śpiewa w niedzielę, 13 b. m., w sali „Sokoła“ znana art. opery lw. p. Helena Oleska.

— **Galicyjska fabryka obuwia we Lwowie**, wybudowana pod protektoratem Banku przemysłowego i Banku ludowego, podjęła już ruch normalny. — W fabryce tej wyrabiać się będzie trzewiki i buciki w najlepszej jakości i wykonaniu. — Nowo założoną fabrykę lwowską, zaopatrzoną w najnowsze amerykańskie maszyny i przyrządy techniczne, udoskonalone wynalazkami ostatniej doby, interesuje się żywo zarówno świat handlowy, jak i publiczność. — Jak nas poinformowano, zarząd fabryki, pragnąc udogodnić publiczności zaopatrywanie się w krajowe wyroby, postanowił założyć w każdem większem mieście galicyjskiem i na Bukowinie własne sklepy dla sprzedaży swego obuwia, albo też powierzyć większym firmom wyłączną sprzedaż, za uzyskaniem od nich gwarancyi, że rozpowszechniać będą wyroby krajowe w najszerszych kołach ludności. — W ten sposób przyzwyczai się publiczność do produktów, wytwarzanych w kraju, a zarazem rychło się ją przekona, jak niewłaściwem jest wzbogacanie zagranicy z pominięciem kraju.

(△) **Złośliwy pies.** Z domu pod l. 91 przy ul. Kochanowskiego wypadł wczoraj pies bez kagańca i pokąsał w nogę szeregowca obrony krajowej Stanisława Krokowskiego.

(△) **Amator rycin.** W bibliotece Muzeum przemysłowego przytrzymał wczoraj asystent tej biblioteki dr. Bachowski 18 letniego Izydora Litwaka na gorącym uczynku kradzieży rycin z książek, które czytał w bibliotece. Kradzieże takie popełniano tam częściej. Litwaka sprowadzono na policyę i po spisaniu protokołu puszczono go na wolną stopę.

(△) **Skradzione konie.** Policya stryjska doniosła telefonicznie tutejszej policyi, że notaryuszowi p. Ferdynandowi Botto na Węgrzech skradziono parę koni, kasztanów, które uprowadzono w stronę Galicyi.

(△) **Karambol.** W ul. Kazimierzowskiej zderzył się wczoraj wóz tramwayowy z wozem Abrahama Simelmanna, przyczem konie zostały pokaleczone, a wóz połamany.

(△) **Rabunek.** Wczoraj wieczorem obok pływalni wojskowej przy stawie Pełczyńskim napadło trzech drabów na studenta Józefa Juriewicza, przyczem jeden z nich zrabował mu złoty zegarek ze złotym łańcuszkiem, orar pulares z banknotem 20 koronowym.

△ **Nieszczęśliwy wypadek.** Na posługacza publicznego Mechla Frischa najechał dziś przed południem jeden z wozów miejskiej kolei elektrycznej i potrącił go tak silnie, że Frisch upadłszy na bruk, skaleczył się dotkliwie w głowę. Opatrzyło go pogotowie Towarzystwa ratunkowego.

*△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: parasol, dwie parasolki, torbę z książkami, bluzkę i koszulę.

† Zmarli w ostatnich dniach: we Lwowie, Władysław Rudzki, em. kontrolor kasy Wydziału kraj., weteran z r. 1863, w 72 r. życia; Marya Celestyna Olszewska, zakonnica SS. Franciszkanek, w 49 r. życia; Beata Scherffowa, w 83 r. życia; Anatol Szust, podurzędnik kolei państw., w 37 r. życia; Jan Kozdrowicz, em. respicyent straży skarbowej, w 62 r. życia; Waleryan Mossoczy, podpułkownik zandarmeryi, w 54 r. życia; Franciszek Schweitzer, woźny Wydziału krajowego, w 50 r. życia; Adolfina Wolaninowa, żona woźnego, w 46 r. życia; Wincenty Ruszała, krawiec, w 31 r. życia; Stanisław Rysiewicz, murarz, w 39 r. życia;

w Warszawie, Kazimierz Matecki, właściciel biura technickiego, wiceprezes Towarzystwa wioślarskiego.

— **Zamach za operacyę.** Z Wielkiej Kikindy, na Węgrzech donoszą: Lekarz dr. Adolf Grünwald wykonał na żonie włościanina Sosa operacyę, skutkiem której Sosowa umarła. Zrozpaczony wieśniak zaczaił się na dr. Adolfa Grünwalda i zadał mu nożem dwie bardzo ciężkich ran, poczem zbiegł.

— **Egzotyczny „kardynał“.** W Warszawie zwracał uwagę przez ciąg ostatnich dni jakiś człowiek, ubrany w fantastyczny strój, zbliżony do szat kardynalskich. Był także na koncercie Paderewskiego. Nikt nie umiał objaśnić, kim jest i zkąd się wziął zagadkowy przybysz. Obecnie pisze *Przegląd Katolicki*: Z owym francuskim „kardynałem“, na którego tak gapiono się na głośnym koncercie, powtarza się znana historya rzekomej „Pierre Coulevain“, przybyłej w orszaku księcia perskiego ku takiej radości, a następnie ku takiej zgryzocie fetujących ją pań warszawskich. Jest to oczywiście kuglarz, jeśli nie prosty oszust. Nazwiska jego w liście prałatów nie znaleźliśmy, w konsystorzu nie pojawił się, papierów nie przedstawił i święta bez Mszy św. spędzał, a ubiera się w szaty niby to biskupie, niby to kardynalskie, w żadnym zaś razie nie te, jakie przystoją prałatowi, choćby wyższego stopnia. Dlaczego w niektórych salonach przyjmują go z tak bezkrytyczną gościnnością, jak ongi ową Rosyankę, udającą autorkę „Sur la branche?“.

Kronika zagraniczna.

* Nowa stacya radyotelegraficzna. Meteorologiczna stacya żeglarska w Rydze, urządza stacyę radyotelegraficzną, która będzie utrzymywała bezpośrednio połączenie ze stacyą radiotelegraficzną na wieży Eifla.

* Jak w powieści Vernego. *Politiken* w Kopenhadze donosi z San Francisko: Odkrywca bieguna południowego Amundsen, przebywający chwilowo w San Francisco, odbył jako pasażer lot ponad miastem za pomocą aeroplanu. Kierownikiem był Christensen, amerykańsko-duński fabrykant samolotów. Natychmiast po wylądowaniu Amundsen zamówił u Christensena dwa samoloty, których użyje w najbliższym czasie podczas wyprawy do bieguna północnego.

* Bydlęta. W Krasnojarsku na Syberyi policya wykryła potworną działalność niejakiego Kondrasyna i jego żony, którzy brali z miejscowej ochronki „im. cesarza Aleksandra III“ małe dzieci, łamali im ręce lub nogi, wykrzywiali palce i t. d., celem przygotowania ich na „nieszczęsnych żebraków“ i ciągnięcia z nich zysków. Fantazya Wiktora Hugo w *L'homme qui rit* nie przeszła w niczem tej potwornej rzeczywistości, stwarzanej na spółkę przez zbrodniarza sybirskiego i zarząd ochronki im. Aleksandra III.

* Z jednej ostateczności w drugą... W krainie konserwatyzmu, w Anglii coraz więcej jest ludzi, którzy zamiast nowoczesnego komfortu, poszukują dawnych niewygód. Znając te zamiłowania, którym najbogatsi nawet dają wyraz w swych rezydencyach wiejskich, pewien przedsiębiorca w najwytworniejszej dzielnicy Londynu, przy Regent Street, wybudował „Hotel w starym stylu“ dla ludzi, którzy i po za swojemi siedzibami, w 7-milionowem mieście szukają tych urządzeń, jakie istniały za czasów króla Jerzego III, to jest na początku XIX wieku. A więc żadnych wind, żadnych telefonów, *hallów*, precz z elektrycznością, gazem! zastępują je — świece woskowe. Pokoje małe, skromnie umeblowane, łóżka bez sprężynowych materaców, okna z muślinowemi firaneczkami, na ścianach stare sztychy, jadalnia ciasna, potrawy niewyszukane.

Hotel cieszy się liczną klientelą, a to nietylko wśród sfer konserwatywnych, ale i wśród milionerów nowoczesnych, którym przesadny zbytek każe tęsknić do prostoty i skromności „dawnych, dobrych czasów“.

* Tragiczny zgon lotnika. Na polu lotniczem w Gedoenkirchen spadł wczoraj lotnik Lichte i poniósł śmierć na miejscu.

* Wystawa zdrowych dzieci. W Nowym Jorku odbyła się w zeszłym tygodniu wystawa zdrowych dzieci w wieku od 6 miesięcy do półtora roku. Wystawione dzieci w liczbie kilkuset badała komisya nowojorskich lekarzy-specyalistów podług następującego kwestyonaryusza: wzrost, waga, kształt głowy, czoła i brody, stan gruczołów limfatycznych, stan migdałów, inteligencya, kolor i właściwości skóry, muskulatura, kościec, zdolność raczkowania i chodzenia. Dzieci nagrodzone zostały zdjęte na wieczną pamiątkę przez kinematograf; oprócz tego nagrodzono najlepsze karmicielki, matki i mamki.

* Informacya prawdziwie amerykańska. Jak wiadomo, następczyni tronu i synowie cesarza niemieckiego wystosowali do parlamentu petycyę o przedłużenie terminu 30-letniego, po upływie którego „Parsival“ stał się — własnością, nie rodziny Wagnerów, lecz publiczności. Ta wiadomość, podana przez pisma niemieckie, dotarła i do Chili. Zwróciła uwagę redakcyi gazety *Mercurio*. Choć nie zrozumiano jej znaczenia, cóż to szkodzi: dziennikarz nie jest nigdy w kłopocie. Przetłómaczono ją w te słowa:

Berlin, 23 lutego. Synowie i synowe cesarza niemieckiego Wilhelma wystosowali do parlamentu prośbę o przedłużenie terminu ochronnego na patent wynalazku nowego balonu „Parsival“.

Wiedeń, 9 kwietnia.

(Jerzy Maran. — Bayer. — Wiosna).

Najweselszy, najbardziej pomysłowy z wiedeńskich komików, Gustaw Maran, obchodził w tych dniach 40-letni jubileuz pracy aktorskiej. Czterdzieści lat — to duży okres czasu dla aktora i wyczerpująca praca w teatrze niewielu tylko artystom Melpomeny pozwala spojrzeć na tak długie lata działalności, niepowodzeń, czy sukcesów.

Przez 20 lat włóczył się Maran po prowincyi. Grywał w małych teatrzykach austryackich miast prowincyonalnych z wędrownemi trzeciorzędnemi trupami teatralnemi, jeździł od miasta do miasteczka.

Z początkiem lat dziewięćdziesiątych dostał się Jerzy Maran na scenę wiedeńską. — Zaangażował go teatr jozefsztadzki i w personalu tego teatru pozostaje artysta stale do obecnej chwili. — Gdy za lat bardzo młodych zmieniał teatry, jak rękawiczki — na lata dojrzałe pozostał wiernym tej scenie, której swe tryumfy zawdzięcza. Starano się go pozyskać dla wiedeńskiego „Burgtheatru“, miał bajecznie korzystne oferty z Berlina — ale z „Josefstädtertheatru“ przecież nie ruszył się. Zżył się i z starym gmachem i z publicznością, a nawet repertuarem i z faktem, że losy artystyczne i kasowe tej sceny głównie od niego zależne, Bo sztuka, w której gra Maran często wyłącznie dzięki jego grze wypełnia salę dziesiątki razy.

Jako komik operetkowy króluje w Wiedniu Girardi, równe artystycznie stanowisko jako komik farsowy i komedyowy ma w naddunajskiej stolicy Jerzy Maran. Różnica jedynie w honoraryach. Ale gdy Girardi już od lat szeregu ma niebezpiecznych współzawodników w swym fachu, Maran na terenie wiedeńskim jest jedyny.

Grywa Maran przeważnie w farsach francuskich. Role zdradzonych mężów, głuptaków, prowincyonalnych poczciwców, jąkajłów, żółtodziobów, lokai i t. d. Tworzy przepyszne typy, żyjące i zastanawiające swą ruchliwością i charakterystyką. Typy farsowe pogłębia i artystyczną indywidualnością przetwarza z sylwetek często niezgrabnie kreślonych, w charakterystyczne. Jest aktorem twórczym.

Już przed czterema laty pisałem na tem miejscu o Maranie, porównywując go ż wielkim polskim komikiem charakterystycznym ś. p. Gustawem Fiszerem. — Organizacye aktorskie to bowiem równoległe.

* * *

W marcu zmarł w Wiedniu Józef Bayer, najpłodniejszy kompozytor baletowy. Zeszła z nim ze świata nietylko wiedeńska sława lokalna — choć nie wielkość muzyczna. Muzyka Bayera zdecydowała na lat szeregi zwycięstwo „nowego“ kierunku na polu baletu. Kiedy Bayer przed laty blisko 30 rozpoczynał działalność, jako kompozytor baletowy, popularność baletów mitologicznych była u zenitu. Szukano nowego ich rodzaju, który szczególnie odpowiadałby potrzebom wiedeńskiej tanecznej muzyki.

Bayer napisał muzykę do „Wieszczki lalek“. Akcya tego baletu to nie jego pomysł — jednakże sama akcya nie stworzyłaby powodzenia, zadecydowała o niem Bayerowska muzyka, której główną zaletą nadzwyczajna rytmika; każdy takt w muzyce tej obliczony jest na odpowiedni ruch taneczny.

Bayer napisał muzykę do szeregu innych baletów. Najpiękniejsze z nich to „Słońce i ziemia“, „Nippes“ i „Wiedeńskie walce“, w których zużytkował najpiękniejsze walcowe melodye Lannera i Straussa. Po za twórczością Bayera, jako kompozytora i dyrygenta baletowego niknie cała inna jego, a dość rozległa działalność muzyczna. Zmarł w 62 r. życia.

* * *

Rozgościła się już na dobre u nas wiosna, słoneczna, ciepła, zielona i rozmarzająca. Napełnił się życiem Prater. I ten ludowy, z budami, karuzelami i niedzielnym rozgwarem i ten dystyngowany, którego życie koncentruje się w głównej aleji, gdzie teraz pełno ekwipaży prywatnych, jeźdźców na koniach i wytwornej strojnej pulicznośći.

Wystawa adryatycka na ukończeniu, — W dniu 1 maja otworzy już oua swe wrota.

K. Bar.

Notatki literacko-artystyczne.

Akademia Umiejętności w Krakowie ogłasza konkurs im. Mikołaja Kopernika, a mianowicie: „Opracować stosunki klimatyczne jednej z większych dzielnic ziem polskich, albo porównać pod względem klimatycznym którąkolwiek z kolonii zamorskich, do których emigruje gromadnie ludność polska, z klimatem rodzimym“. Nagroda wynosi 1200 koron. Termin konkursu 31 grudnia 1913.

Autor pracy uwieńczonej nagrodą zatrzymuje jej własność. Gdyby jednak w przeciągu roku od wypłacenia mu nagrody pracy uwieńczonej drukiem nie ogłosił, natenczas uczynić to może sama Akademia, ale autor traci prawo własności swej pracy na rzecz Akademii.

Zarówno autor, jak i Akademia, składają po cztery egzemplarze wydrukowanej pracy Gminie miasta Krakowa.

Wieczór Chopina Artura Rubinsteina, odbędzie się w środę, 16 kwietnia b. r. w sali Towarzystwa muzycznego z następującym programem: Chopin: 1. Polonaise Fantaisie Op. 61. 4 Etudy; 2. Ballada F moll, 2 Mazurki, Tarantella; 3. Sonata H moll Op. 58, Allegro maestoso. Scherzo. Largo. Andante. Finale; 4. Barkarolla. Scherzo E dur, Polonez Fis moll. Początek o godzinie 8 wieczorem.

Nakładem Towarzystwa dla popierania nauki polskiej we Lwowie ukazała się publikacya: Silnicki Tadeusz: „Prawo elekcyi królów w dobie Jagiellońskiej.

Cena egzemplarza 3 kor. Członkowie Towarzystwa, zarówno dawniejsi, jak nowo przystępujący, mogą powyższą publikacyą otrzymać bezpłatnie jako premię, w miarę postanowień statutu. Zgłoszenia o nadsyłanie premij adresować należy do Sekretaryatu Towarzystwa, Lwów, archiwum Bernardyńskie.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 11 kwietnia, „Taniec czynowników“, komedya L. Birinskiego. — Sobota, 12 kwietnia, o godzinie pół do 4 po południu „Za gwiazdą Napoleona“, sztuka H. Cepnika i L. Hellera. — Sobota, 12 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem „Krysia leśniczanka“, operetka J. Jarno; z Wilhelminą Rollówną w roli tytułowej. — Niedziela, 13 kwietnia, o godzinie pół do 4 po południu „Kochany Augustynek“, operetka L. Falla. — Niedziela, 13 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem „To moje dziecko“, krotochwila M. Mayo. — Poniedziałek, 14 kwietnia, po raz pierwszy (nowość) „Anna Karenina“, dramat w 5 aktach podług powieści hr. Tołstoja, napisał Edmund Guiraud; tłumaczył M. Sachorowski. (Z repertuaru wiedeńskiego Burgteatru). Z Konstancyą Bednarzewską w roli tytułowej. Abonament nr. 34. — Wtorek, 15 kwietnia, „Wesoła wdówka“, operetka Fr. Lehara. Środa, 16 kwietnia, „Anna Karenina“, dramat Z. Guiraud. — Czwartek, 17 kwietnia, „Orfeusz w piekle“, opera komiczna J. Offenbacha. — Piątek, 18 kwietnia, „Anna Karenina“, dramat Z. Guiraud.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Sobota, 12 kwietnia,, „Caryca“, sztuka Melchiora Lengyela i Ludwika Biro. — Niedziela, 13, „Kościuszko pod Racławicami“, obraz historyczny A. W. Lasoty; o godz. pół do 8 wieczorem „Caryca“, sztuka Melchiora Lengyela i Ludwika Biro. — Poniedziałek, 14, „Caryca“. — Wtorek, 15, „Caryca“. — Środa, 16, „Judasz z Kariothu“, dramat K. R. Rostworowskiego. — Czwartek, 17, „Caryca“ sztuka Melchiora Lengyela i Ludwika Biro. — Piątek, 18, „Caryca“.

Przegląd prasy.

Czas z dnia 10 b. m. w artykule p. t. „O reformę wyborczą“ zaznacza, z okazyi zapowiedzianego usunięcia się Episkopatu od głosowania w sprawie reformy wyborczej, że co się tyczy względu zasadniczego interesów Kościoła, ogólnikowo w oświadczeniu wymienionego, to ci, którzy układali zasady reformy i którzy za niemi się oświadczyli, nie widzą, w czemby te interesy mogły być naruszone. W szczególności nie może *Czas* przypuszczać, aby Episkopatem powodował wzgląd na zaprowadzenie powszechności wyborów, której zasadę uchwalił przecież Sejm już przed kilku laty bez żadnego protestu, zwłaszcza, że zasada ta przez zatrzymanie instytucyi wirylistów, kuryi wielkiej posiadłości, kuryi cenzusowej miast oraz Izb handlowych, tudzież przez zaprowadzenie w kuryi wiejskiej pluralności głosów, w Sejmie przyszłym znacznie będzie osłabiona.

Przy tej sposobności stwierdza *Czas*, że od czasu zaprowadzenia powszechnego i równego prawa głosowania do Rady państwa jesteśmy świadkami w Austryi ogromnego wzrostu ducha religijnego katolickiego, któremu głosowanie powszechne wcale nie zaszkodziło, a raczej pomogło. Taksamo zatem, zdaniem *Czasu*, i powszechne głosowanie do Sejmu nie może zmienić stosunku Sejmu do Kościoła, zwłaszcza, że sprawy stosunku Kościoła do Państwa nie należą do kompetencyi Sejmu.

Zamierzona reforma wyborcza wprowadza nadto, zdaniem *Czasu*, instytucyę podyktowaną wprost interesem Kościoła, bo podczas gdy w obecnym Sejmie oprócz ks. Biskupów nie ma duchownych katolickich, taksamo jak księży polskich nie ma w obecnej Radzie państwa, to automatyczne zasad reformy wyborczej stworzyli nową kuryę obmyślaną głównie na to, aby z niej łatwo mogli wychodzić duchowni katoliccy, a to kuryę średniej własności ziemskiej, w której księża proboszczowie mają jako wyborcy niemal

połowę głosów. Jeżeli zaś ks. Biskupi podadzą jeszcze inny sposób, aby interesy Kościoła silniej zabezpieczyć, *Czas* sądzi, że Sejm z pewnością przed tem się nie cofnie, wyraża jednakże gorące pragnienie, aby nie przyszło do usunięcia się ks. Biskupów, gdyż kraj katolicki pragnie zgodnej enuncyacyi całego Episkopatu katolickiego bez różnicy obrządku.

Tejsamej kwestyi poświęca *Głos Narodu* z dnia 11 b. m. artykuł p. t. „Biskupi polscy a reforma wyborcza“, w którym z oburzeniem się zwraca przeciw atakom antikatolickiej prasy liberalnej i socyalistycznej przeciw Episkopatowi z powodu jego stanowiska, jakie zajął w sprawie reformy wyborczej.

Diło z dnia 10 b. m. w artykule pod p. t. „W obronie kompromisu“ ubolewa, że referent komisyi, który należąc do partyi pracy, był obowiązany był temsamem do zachowania warunków kompromisu, pozwolił sobie odstąpić w swoim projekcie od głównych zasad kompromisu w sprawie wyborów ruskich członków komisyi i nie brał udziału w głosowaniu nad tym punktem, równie jak i sam przewodniczący prawicy, poseł Abrahamowicz, który oświadczył, że jakkolwiek będzie głosował za kompromisem, to jednak domagać się będzie wraz z opozycyą powiększenia liczby członków Wydziału krajowego o jednego Polaka. Tutaj zaznacza *Diło*, że zgoda Rusinów na 25 prc. ukraińskich członków Wydziału krajowego przy 27·2 prc. ukraińskich członków Sejmu jest już dość wielkiem ustępstwem, i że Rusini nigdy pod żadnym warunkiem nie zgodzą się na dwóch Rusinów w Wydziale krajowym przy ogólnej cyfrze 9 członków, gdyż to stanowiłoby tylko 22·2 pr. całości. Kompromis — zaznacza z naciskiem *Diło* — zawarto jako całość, a teraz przy każdym punkcie Polacy chcieliby odnieść jakąś korzyść, ukraińska reprezentacya jednakże w żadnym razie nie zgodzi się na zmiany w kompromisie, któreby wychodziły na szkodę Ukraińców. „Z nami — kończy swoje wywody *Diło* — reforma wyborcza może być uchwalona tylko na podstawie kompromisu. Jeżeli zaś polska większość zamierza złamać kompromis, to niechże wie, że wówczas uchwali chyba wyborczą reformę bez nas i przeciw nam, a to wywołałoby swoje następstwa w nowym Sejmie.“

Rada miasta Lwowa.

Wczorajsze posiedzenie Rady, które prezydent miasta p. Neumann otworzył o godzinie 6·30 wieczorem, rozpoczęło się udzieleniem 4 tyg. urlopu r. Riedlowi.

Przed porządkiem dziennym r. Ohly podniósłszy fakt zniesienia przez dyrekcyę kolei państwowych powrotnych biletów jazdy do Brzuchowic, prosił, by prezydyum udało się w tej sprawie do dyrekcyi, gdyż zniesienie zniżonych powrotnych biletów byłoby klęską dla Lwowian, urządzających wycieczki do Brzuchowic.

Prezydent p. Neumann obiecał zająć się tą sprawą.

Z porządku dziennego w myśl wniosków r. Schneidera dokonano wyborów delegatów Rady i dalszych komisyj.

Delegatami Rady miejskiej wybrano: dr. Adama, Beisera, dr. Caro, Ciechulskiego, Ciesielskiego, dr. Dziwińskiego, Getritza, Gubrynowicza, Lerskiego, Bol. Lewickiego, Platowskiego, Rawskiego, Riedla, Ohly'ego, dr. Pieradzkiego, dr. Próchnickiego, dr. Przygodzkiego, Schneidera, Sklepińskiego, Souppera, dr. Starzewskiego, Wczelaka, Wiksla, Terenkoczego, Włodzimirskiego i Zgórskiego Juliana.

Do Rady nadzorczej m. Muzeum Przemysłowego zostali wybrani: dr. Adam, dr. Battaglia, Bal, Getritz, Olszewski, Rawski, Ihnatowicz, dr. Piepes-Poratyński, dr. Stesłowicz, Szafrański, Toczyski i Wczelak. Z poza Rady p. Niemczynowski St.

Do komisyi zarządzającej fundacyą im. Bilińskich: ks. dr. Lenkiewicz, Bol. Lewicki, dr. Mikołajski, Soupper, Sklepiński i dr. Starzewski.

Do komisyi dla fundacyi im. Blanka: Abrysowski, Andrzejowski, Biernacki, dr. Dylewski, Kwiatkowski, ks. dr. Lenkiewicz i Philipp.

Do komisyi czyszczenia miasta i zaprzęgów miejskich: Bieniecki, Biernacki, dr. Ciesielski, Höflinger, Lerski, Makowicz, Howarth, Janowicz, Kotowicz, Moszczyński, dr. Michejda, Ohly, Piasecki Feliks, Richtman, dr. Schleicher, Schneider, Soupper, Thom, Wczelak, Wiksel i Włodzimirski.

Do komisyi archiwum miejskiego i Muzeum Jana III: dr. Battaglia, dr. Chlamtacz, Höflinger, Ihnatowicz, Kauczyński, Michejda, Pierożyński, Paszkudzki, dr. Próchnicki, dr. Pazdro, Rybicki. Z poza Rady m. dr. Kętrzyński, dr. Balzer, dr. Dąbkowski i dr. Pawłowski.

Do komisyi zdrowotnej: dr. Mikołajski, dr. Piasecki Eugeniusz, dr. Piepes Poratyński, dr. Pisek, dr. Starzewski i Włodzimirski. Z poza Rady m. Fiedler Tadeusz, dr. Grębowski, dr. Koczera, Maślanka, dr. Opieński Jan i dr. Zgórski Kazimierz.

Delegatami do Rady szkolnej okręgowej: Ihnatowicz, ks. dr. Szydelski i dr. Piasecki Eugeniusz.

Do komisyi zarządzającej funduszami im. Ducheńskiego: Friedrich, Halski, Hingler, dr. Obmiński, Schirmer, Platowski, Toczyski, Weich i Zgórski Julian.

Do komisyi zakładu im. św. Łazarza: Bieniecki, dr. Dylewski, Kauczyński, Ohly, Sklepiński i dr. Starzewski.

Do komitetu zakładu głuchoniemych: Getritz, Kwiatkowski Romuald, Lerski i Philipp.

Do komisyi zarządzającej m. Zakładem sierót: Bieniecki, dr. Dylewski, Kurkowski, Lerski, Philipp, Soleski, Sklepiński i dr. Starzewski.

Do komisyi statystycznej: dr. Adam, Bartoń, dr. Dwernicki, dr. Dylewski, Majerski, dr. Mikołajski, Olszewski, dr. Pazdro, dr. Pisek, dr. Pieracki, dr. Próchnicki, dr. Przygodzki, Philipp i Sklepiński.

Delegatami do Tow. ratunkowego: dr. Mikołajski, Sklepiński, dr. Starzewski, dr. Piasecki, ks. dr. Szydelski i Włodzimirski.

Do komisyi dla Galeryi miejskiej: dr. Adam, Bal, dr. Chlamtacz, Majerski, dr. Piepes-Poratyński, Rawski, Riedl, Rybicki, Sklepiński, Toepfer, Soupper, Schneider i Włodzimirski.

Delegatami do kuratoryi Muzeum technologicznego: Ohly, Platowski, Szafrański i Toczyski.

Do komisyi m. Zakładu pogrzebowego: Demeter, Kotowicz, ks. Lenkiewicz, Bol. Lewicki, Platowski, dr. Przygodzki, Soleski, Szafrański, ks. dr. Szydelski, dr. Szpor, Szczurkiewicz i Zawojski.

Następnie w myśl wniosku r. J. Zgórskiego przystąpiono do głosowania kartkami nad składem komisyi teatralnej.

Na 75 głosujących absolutną większość otrzymali: dr. Placyd Dziwiński (70), B. Lewicki (70), dr. St. Obmiński (70), W. Rawski (72), J. Zgórski (58), dr. J. Przygodzki (70), L. Szczurkiewicz (72), A Schneider (71), dr. F. Schleicher (65) i ci zostali wybrani.

Ponadto otrzymali głosów, 35 dr. R. Battaglia, 28 Majerski, 11 Terenkoczy, 8 A. Bartoń.

Ponieważ dziesiąty kandydat dr. Battaglia nie otrzymał większości głosów, na wniosek r. B. Lewickiego uchwalono polecić komisyi-matce, by przedstawiła kandydata.

Z kolei r. dr. Obmiński referował sprawę wniesienia do Sejmu projektu ustawy poboru dodatku miejskiego od każdego przeniesienia własności majątku nieruchomego położonego w obrębie miasta, które dokonywa się na mocy aktów prawnych między żyjącymi, i jest przedmiotem przypisania państwowej należytości przenośnej. Mowca wniósł, że dodatek ten ma wynosić $^1/_3$ państwowej należytości, jeżeli przedmiotem aktu jest grunt niezabudowany, a $^1/_{10}$ jeżeli grunt jest zabudowany.

Wniosek ten przyjęto.

Po powzięciu „drugich uchwał“ w sprawie zakupna lasu w Szkle, regulacyi Pełtwi we Lwowie, odstąpienia skrawka gruntu miejskiego funduszowi krajowemu, oraz zakupna źródła i gruntu w Snopkowie na cele miejskiego Zakładu wodociągowego, prezydent p. Neumann zamknął posiedzenie jawne i zarządził tajne.

Na tem posiedzeniu nadano prezentę na posadę starszego nauczyciela szkoły pospolitej Janowi Kwiatkowskiemu, a szkoły wydziałowej im. Staszica Franciszkowi Grabowskiemu i zamianowano koncypistą magistratu Kazimierza Ocharskiego.

Zaproponowano na zapomogę z fundacyi dr. Malinowskiego (240 kor. rocznie) b. służącego Szymona Hładija, który służył u jednego służbodawcy 38 lat.

W końcu nadano posady nauczycieli religii mojżeszowej przy szkole im. Czackiego Eliaszowi Ternerowi a przy szkole im Sobieskiego Mojżeszowi Lammowi.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 31 marca do 6 kwietnia bez opłaty akcyzowej. (Waluta kor.). Za 50 kg.: Pszenica 10·20 do 10·50, żyto 8·— do 8·50, jęczmień brow. 8·50 do 9·—, pastewny 7·60 do 8·20, owies stary 9·70 do 10·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— —·—, groch do gotowania 12·— do 14·—, pastewny 9·— do 10·—, fasola biała gal. —·— do —·—, bobik 8·70 do 9·20, wyka 10·60 do 11·30, łubin gal. —·— do —·—, rzepak zimowy 16·— do 16·50, letni —·— do —·—, lnianka —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, chmiel z 1911 r. 110·— do 120·—, chmiel z 1912 r. —·— do —·—, nasienie koniczyny czerwonej 95·— do 120·—, białej 102·— do 136·—, szwedzkiej 90·— do 120·—, tymotka —·— do —·—, siane lepsze 4·30 do 4·75, gorsze 3·75 do 3·90, otawa —·— do —·—, siano z koniczyny 5·40 do 5·50, słoma okłotowa 3·30 do 3·40, słoma mierzwiasta 3·20 do 3·20, kartofle jadalne na cały wag. 10.000 kg. 240·— do 250·—, gorzelniane za 1 prc. skrobi całe wag. 10.000 kg. —·— do —·—, nafta zwykła 16·50 do 17·50, salonowa 18·50 do 19·50; za 100 kg; ropa borysławska *loco* Borysław (prompt.) 9·13 do 9·19, drzewo opałowe twarde w całych wagonach po 10.000 kg. —·— do —·—, drzewo opałowe miękkie w całych wagonach po 10.000 kg. —·— do —·—, mąka pszenna, grysik 34·— do 35·—, mąka pszenna Nr. 0 34·— do 35·—, Nr. 1 33·— do 34·—, Nr. 2 32·— do 33·—, Nr. 3 31·— do 32·—, Nr. 4 30·— do 31·—, Nr. 5 29·— do 30·—, Nr. 6 27·— do 28·—, Nr. 7 23·— do 25·—, Nr. 8 18·— do 21·—, mąka żytna Nr. 0 29·— do 29·—, Nr. 1 27·50 do 28·—, Nr. 2 18·— do 21·—, Nr. 3 17·— do 18·—, otręby pszenne 11·50 do 12·50, żytne 11·50 do 12·—; za 1 kg.: mięso wołowe przednie w ćwiartkach *loco* rzeźnia 160 — do 176·—, mięso wołowe tylne w ćwiartkach *loco* rzeźnia 180·— do 190·—, mięso cielęce *loco* rzeźnia (engros) 130·— do 160·—, wieprzowina *loco* rzeźnia (engros) 150·— do 160·—, spirytus kontyngentowy za 10.000 litr prc. 64·50 do 65·50, spirytus nadkontyngentowy za 10·000 litr prc. 44·50 do 45·50.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan udzielał wczoraj od godziny 10 przed południem w Schönbrunnie ogólnych posłuchań.

= O chorobie Papieża donoszą z Rzymu: Papież spędził poprzednią noc spokojnie. Dr. Amici spał już nie w sąsiednim pokoju, lecz w swem mieszkaniu o piętro wyżej.

Wczoraj rano stwierdzili lekarze, że polepszenie postępuje, gorączki niema, (ciepłota wynosi 36·6).

Giornale d'Italia pisze: Stanowczo możemy oświadczyć, że stan zdrowia Papieża w tej chwili nie budzi żadnych obaw. Choroba jest recydywą influency oskrzeli i dróg oddechowych wraz z lekkim kaszlem i lekkiem wydzielaniem się śluzu, gorączka nigdy nie dosięgła 38. Serce, nerki czynne są prawidłowo. W moczu nie znaleziono białka, jak to było przy pierwszej influency. Influenca jest teraz lekka, o ile nie zajdą komplikacye, za kilka dni Papież będzie zupełnie zdrów.

Osservatore Romano ogłasza: Wbrew doniesieniom dzienników nie było od środy rana żadnych objawów gorączki: stan zdrowia Papieża jest zupełnie zadowalający, lecz Papież, jak zazwyczaj przy influency, musi się szanować.

= Księstwo Kumberlandzcy przybyli wczoraj do Homburga. Towarzyszy im księżniczka Olga, książę Ernest Kumberland, ks. Maks badeński. Na dworcu oczekiwali gości cesarz Wilhelm z cesarzową, ks. Adalbertem i ks. Wiktoryą Ludwiką.

= W parlamencie Rzeszy niemieckiej w dalszym ciągu I. czytania przedłożenia o pokryciu wydatków wojskowych wszyscy mowcy rzeczowo krytykowali przedłożenie. Socyalista Südekum wyraził zadowolenie swego stronnictwa, że pierwszy raz rząd uczynił próbę powołania klas posiadających do większego pokrycia wydatków.

= Pogłoskom o rzekomo bliskiem ustąpieniu naczel. prezydenta dr. Schwarzkopffa w Poznaniu, stanowczo zaprzecza na podstawie urzędowych informacyj *Berlin. Tageblatt*.

= W Sejmie wirtemberskim wniesione być ma przedłożenie ustawy o podwyższeniu listy cywilnej króla o 350.000 marek. W liberalnych kołach Sejmu uważają to żądanie za uzasadnione.

= Z Casablanki donoszą, że pretendent El Hiba, zebrawszy harkę złożoną z 7 tys. ludzi, przygotowuje atak na Tetuan, którego hiszpańska załoga liczy tylko 7000 ludzi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Choroba Ojca św.

Rzym, 11 kwietnia. Prof. Marchiafava i dr. Amici wczoraj wieczorem zbadali Papieża i stwierdzili, że polepszenie czyni postępy i że gorączka ustąpiła. Stan zdrowia Ojca św. jest nader pomyślny. W pierwszych godzinach popołudniowych Ojciec św. wstał z łóżka i prawie godzinę siedział w fotelu. Chory mógł bez trudu powstać. Oprócz kilku żółtek i mleka, spożył także trochę rosołu.

Kraków, 11 kwietnia. W Bronowicach małych pod Krakowem ubiegłej nocy trzech włamywaczy włamało się do mieszkającej tam wdowy po radcy sądowym, Pokrzywińskiej. Próbowali oni włamać się jeszcze do innych domów, ale ich odpędzono. Policya jest na tropie złoczyńców.

Wiedeń, 11 kwietnia. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał rabinowi samborskiej izraelickiej gminy wyznaniowej, Aronowi Lewinowi, tytuł radcy Cesarskiego.

Poznań, 11 kwietnia. (Tel. pryw.). Według tutejszych dzienników niemieckich pogłoska o ustąpieniu naczelnego prezesa W. Ks. Poznańskiego Schwarzkopfa jest nieuzasadniona.

Berlin, 11 kwietnia. Toczący się od kilku tygodni proces przeciw karciarzom zakończył się. Stablmanna skazano za oszustwo na 1 rok więzienia i 3 lata utraty praw obywatelskich, Kramera za usiłowane wymuszenie na 3 lata więzienia i 5 lat utraty praw.

Homburg v. d. Höhe, 11 kwietnia. Cesarz Wilhelm nadał księciu Kumberlandzkiemu order Czarnego Orła, a księżnej order Ludwiki z datą 1813/14. Wieczorem odbył się obiad dworski.

Petersburg, 11 kwietnia. (Tel. pryw.) Włościanie prawicowi wnieśli kilka projektów w sprawie urządzeń gruntowych w Rossyi. Proponują zakazanie innoziemcom nabywania ziemi w guberniach pogranicznych, ustanowienie *maximum* ziemi dla wielkich właścicieli innoziemców w guberniach pogranicznych z wyłączeniem Królestwa Polskiego i Finlandyi. — Nadwyżkę właściciele byliby zobowiązani sprzedać w przeciągu trzech lat.

Petersburg, 11 kwietnia. (Tel. pryw.) Obrady nad samorządem miejskim w Królestwie Polskiem rozpoczną się w Radzie państwa we środę.

Petersburg, 11 kwietnia. Kantorzystę kronsztadzkiego składu pyroksyliny, Benczukowa, który usiłował sprzedać tajne dokumenty japońskiemu i niemieckiemu *attaché* wojskowym, skazano na 4 lata więzienia.

Moskwa, 11 kwietnia. (Ag. Pet.) Prefekt policyi ogłosił rozporządzenie, zabraniające wszelkiego rodzaju manifestacyj ulicznych.

Na Bałkanach.

Cetynia, 11 kwietnia. Jeden z okrętów międzynarodowej eskadry, blokującej wybrzeże, przytrzymał yacht królewski „Rumia“, towarzyszący trzem żaglowcom, naładowanym mąką, do ujścia rzeki Bojany.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11 kwietnia 1913. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 622·50, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 814·50, Akcye Anglobanku 334·—, Akcye Unionbanku 593·—, Akcye Länderbanku 513·50, Akcye Bankvereinu 510·75, Akcye Bodencredit 1167·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 639·—, Akcye kolei państwowych 709·—, Akcye kolei Południowej 122·25, Akcye kolei Elbthal —·—, Akcye kolei Północnej 4915·—, Akcye kolei czerniowieckiej 511·—, Akcye Alpiny 1026·75, Akcye Rima Muranyi 716·25, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3478·—, Akcye Fabryki broni 956·—, Akcye Tureckie tytoniowe 321·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 870·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 83·—, Austryacka Renta koronowa 83·25, Węgierska renta koronowa 82·05, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 82·80, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 82·50, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 90·25, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —·—, 4 prc. Listy Banku krajowego 85·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 92·—, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 95.85, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 83·60, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa 84·—. Losy tureckie 229·75, Marki 117·86, Rubel 254·—, 5-procentowa rossyjska pożyczka z r. 1906 —·—, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—, Skoda 842·50, Pożyczka miasta Krakowa 1909 —·—, Galicyjski Bank ziemski 95·25. Powszechny Bank depozytowy —·—. 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego 93·—.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa

dnia 11 kwietnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: M. ks. Lubomirska z Brodów, S. br. Brunicki z Dubanowic.

Hotel Europejski. P.: Z. Trzecieska z Krakowe.

Hotel Imperial. Pp.: A. Bączkowski z Dobrowody, W. Łeżmiński, z Husiatyna, St. Raciborski ze Spasa.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 11 kwietnia 1913.

	Waluta koronowa płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	637·—	647·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	395·—	405·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	505·—	511·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	480·—	490·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	90 20	90·90
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	82·30	83·—
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	92·—	92·70
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	85·60	86·30
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·20	94·40
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	95·50	96·20
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	91·—	91·70
[1]) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	95·50	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	91·50	—·—
[2]) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	83 40	84·10
Tow. kred. gal. ziem. 4½ los. 52 l.	92·80	93·50
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	96·50	97·20
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	90·30	91·—
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	82·50	83·20
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	81·20	81·90
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82·—	82·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	82·—	82·70
[2]) „ miasta Lwowa 4 pr.	80·30	81·—
„ „ „ 4 pr.	82·—	—·—
„ „ Krakowa	81·30	82·—
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·35	11·45
20 frankówka	19·10	19·28
100 rubli rossyjskich srebrnych	252·—	254·—
100 „ „ papierowych	253·50	254·50
100 marek niemieckich	117·75	118·20

[1]) Kupony opłacają ½% podatek rentowy.
[2]) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 9 kwietnia 1913.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82·95	83·15
styczeń-lipiec	82·90	83 10
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	85·70	85·90
kwiecień-październik	86·—	86·20
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1560·—	1600·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	448·—	460·—
„ „ 1864 po 100 zł.	646·—	658·—
„ „ 1864 po 50 zł.	326·—	338·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	106·40	106·60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83·05	83·25
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	84·60	85·60
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	103·50	104·50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr	106·20	107 20
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	84·25	85·25
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	84·20	85·20
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	429·—	433·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	102·75	103·75
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86·50	87·50
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	85·75	86·75
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	83·—	84·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	91·25	92·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	92·25	93·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	90·70	91·70
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	90·50	91·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	89·70	90·70
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	85 40	86·40

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	84·75	85·75
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	109·50	110·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	114·55	114·95
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	81·90	82·10
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	425·—	437·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	211·—	219·—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	293·—	305·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	84·60	85·60
Kroacyi i Slawonii	86·60	87 60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99·60	100·60
Poz. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	83·75	84·75
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	83·50	84·50
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	96·35	97·35
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	80·50	81 50
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	115·50	123·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	226·—	229·—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	278·—	290·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	252·—	264·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	—·—	96·—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99·25	100·25
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	82·80	83·80
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	91·50	—·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
„ „ „ „ 4½ pr. 52 let.	93·—	94·—
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	94·25	95·25
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4½ pr.	90·25	91·25
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	90·25	91·25
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	82·50	83·50
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	92·—	93·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	90·—	91·—
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	81·25	82·25
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	90·10	91·10
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	91·10	92·10
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	78·60	79·60
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	84·10	85·10
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	99·75	100·75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	110·—	111·—
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	110 50	111·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	27·10	31 10
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	482·—	494·—
Clary 40 złr. m. k.	195·—	205·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	63 50	69·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	52·—	56·—
„ „ węg. Tow. 5 złr.	31·25	35·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	82·—	88·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	340·75	341·75
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	405·—	410·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3585·—	3590·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	619·25	620 25
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	807·50	808 50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	736·—	739·—
Gal. banku hip. 200 złr.	639·—	641·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	519·40	520·40
„ Austro-węg. 1400 kor.	2052·—	2062·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	589 25	590 25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265·50	266·50
Zivnostenska banka 100 złr.	266·25	267·25
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	430·—	435·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	410·—	420·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1296·—	1302·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4900·—	4930·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	505·—	506·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	—·—	305·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	1020·—	1021·—
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3423·—	3440·—
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	852·—	856·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	235·—	239·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	875·—	882·—
Schodnicy 500 kor.	444·—	445·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	318·—	319·—
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·85	118·05
Włoskie Banki	93·55	93·70
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·15	24·19
Paryż za 100 franków	95·62½	95·77½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	253·25	254·25
Szwajcarskie Banki	95·30	95·45
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·41	11·46
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·11	19·14
20-markówka	23·58	23 62
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·85	118 05
Włoskie banknoty za 100 lir	93·80	94·—
Ruble	253·50	254·50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

(4577 2—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie ul. Podlewskiego l. 6.

(Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

A) Sprzedaż z wolnej ręki natychmiast: 1 bilard o dwu płytach.

B) LICYTACYE:

Wtorek dnia 15 kwietnia 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: sprzęty domowe, 3 fortepiany, towary korzenne, towary żelazne, piece, urządzenia kuchni, kasy ogniotrwałe, łóżka składane żelazne, lichtarze srebrne, maszyna do szycia;

Środa dnia 16 kwietnia 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: sprzęty domowe, kasa ogniotrwała, maszyna do pisania, ubrania męskie stare, dwa pianina;

Czwartek, dnia 17 kwietnia 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: sprzęty domowe, 2 maszyny do szycia, 2 fortepiany, kasa ogniotrwała, maszyna do pisania;

Piątek, dnia 18 kwietnia 1913, od 9 do 12 godz. przed południem: sprzęty domowe, fortepian, kasa ogniotrwała, urządzenie kawiarni, trunki, 2 maszyny do szycia, towary modne damskie;

Sobota, dnia 19 kwietnia 1913 od 4 do 8 godz. wieczorem: sprzęty domowe, maszyna do szycia, wyroby żelazne.

Po za sądową halą aukcyjną w miejscu przechowania, a to:

Środa, dnia 16 kwietnia 1913 od godz. 9 przed południem przy ulicy Rycerskiej l. 6: deski;

Piątek, dnia 18 kwietnia 1913 o godz. 9 przed południem:

a) ul. Bema l. 12: kamień młynarski;
b) plac Dąbrowskiego l. 5: piece kaflowe;
c) o g dz. 10 pprzed południem, przy ul. Żółkiewskiej l. 18: urządzenie szynku, trunki, koń i wozy.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali, oraz na miejscu przechowni przed licytacyą.

Lwów, dnia 9 kwietnia 1913.

L. cz. E. XIII. 3270/12 (7) (4540 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 21 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w tutejszym sądzie w biurze Nr. 49, licytacya realności lwh. 626 ks. gr. gm. Zwierzyniec-Kraków, składającej się z gruntu budowlanego w obszarze 226 m. kw. z domem jednopiętrowym i ogrodzeniem.

Wartość szacunkowa 24.000 kor.

Najniższa oferta 12.000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, oddział XIII.

Kraków, dnia 20 marca 1913.

L. cz. E. 104/13 (5) (4564 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa pożyczkowego „Nadzieja“ stow. zarej. z ogr. poręką w Toporowie, odbędzie się dnia 6 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III w Łopatynie licytacya:

a) lwh. 558,
b) 1/2 lwh. 972 i
c) 2/3 lwh. 978 gm. Łopatyn.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione a to:

ad a) na 2800 kor.,
ad b) na 300 kor.,
ad c) na 830 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1866 kor. 67 h,
ad b) 200 kor.,
ad c) 544 kor.. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.

Łopatyn, dnia 10 marca 1913.

L. cz. E. 925/12 (8) (4563 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa pożyczkowego „Nadzieja“ w Toporowie, zastąpionego przez adwokata dr. Weissmanna w Łopatynie, odbędzie się dnia 6 maja 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wy-

mienionym w biurze Nr. III., w Łopatynie licytacya lwh. 364 i 1859, tudzież 1/2 lwh. 1927 i 1757 gm. Toporów, wraz z przynależytościami składającemi się ze słupów, płatew i drutu.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

1. lwh. 364 na 1418 kor. 50 h.,
2. lwh. 1859 na 120 kor.,
3. pół lwh. 1927 na 150 kor. 75 hal.,
4. pół lwh. 1757 na 41 kor. 62 h.,

przynależności zaś pół lwh 1927 i 1757 na 46 kor. 25 h.

Najniższa cena wynosi:
ad 1. 9451 kor. 33 h.,
ad 2. 80 kor.,
ad 3. i 4. 159 kor. 08 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym. w biurze Nr. III.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łopatyn, dnia 3 marca 1913.

L. cz. E. 792/11 (18) (4500 3—3)

Edykt relicytacyjny.

Na żądanie Wolfa Rappaporta w Staromiejszczyźnie w uwzględnieniu tus. uchwały z dnia 31 października 1912 l. cz. E. 792/11 15, odbędzie się dnia 21 kwietnia 1913, o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, relicytacya obj. lwh. 1281 gm. Toki, składającej się z pbud. 328 pgr. 2372/6, 2372/8, 2373/6, 2373 9, 2377/9 wraz z przynależnościami, składającemi się z chaty na pbud. 328.

Nieruchomość ta wystawiona na relicytacyę jest oceniona na 760 kor., zaś przynależność tj. chata na 340 kor.

Najniższa cena wynosi 550 kor. (po'owę wartości szacunkowej), poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, a warunki te mają moc prawną i dla relicytacyi z odmianą jedynie ceny najniższej powyż oznaczonej.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowesioło, dnia 20 marca 1913.

L. Nam. VIII. c. 285/3 (4411 3—3)

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy kamienia łamanego do budowli na rzece Dunajcu od w klm. od 21.000 do 0·000 wykonać się mających w latach 1913, 1914 i 1915 odbędzie się dnia 30 kwietnia 1913, o godz. 12-tej w południe (czas kolejowy) rozprawa ofertowa w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Dunajca w Tarnowie.

Ilość w powyższym czasie dostawić się mających materyałów wynosi około 45.000 m³ kamienia łamanego.

Powyż podana ilość materyałów wartości fiskalnej około 500.000 koron ma być dostarczoną do budowy częściowo w terminach oznaczonych przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Dunajca w Tarnowie i może być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20 prc. zwiększona lub zmniejszona, przedsiębiorca jednak w razie zwiększenia dostawy nie może żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do Skarbu Państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i wykaz cen jednostkowych przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie budowy, gdzie także do godziny 12-tej w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, zaopatrzone znaczkiem stemplowym na 1 koronę i w wadyum w kwocie 10.000 kor. w gotówce lub pupilarnych papierach wartościowych, obliczonych według kursu z dnia poprzedniego.

W ofercie sporządzonej według poniżej podanego wzoru ma być podany jednolity opust z cen fiskalnych dla całej dostawy wyrażane cyframi i słowami.

Oferty wniesione po godzinie 12-tej oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo niezaopatrzone znaczkiem stemplowym lub w wadyum, niesporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę, wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych dla różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 1 kwietnia 1913.
Z c. k. Namiestnictwa,
Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

Stempel 1 Korona	(Wzór oferty).

Oferta.

Mocą której ja (my) niżej podpisany (ni) obowiązuję (my) się w latach 1913—1915 dostarczyć w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi dolnego Dunajca w Tarnowie oznaczonych kamienia łamanego do budowli regulacyjnych na Dunajcu pod Głowem do Ujścia jezuickiego w km. od 21·0 do 0 0 w ilości i pod warunkami podanymi w obwieszczeniu za opustem . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne znane mi (nam) są dokładnie i poddaję (my) się takowym bez żadnego zastrzeżenia.

Jako wadyum składam (my) . . . .

W . . . . . . dnia . . kwietnia 1913.
(Podpis i miejsce zamieszkania).

L. cz. E. 171/12 (6) (4536 3—3)

Strona zobowiązana Rubin Eckstein i spół.

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek tarnowskiego Towarzystwa bankowego strony egzekwującej odbędzie się dnia 15 kwietnia 1913 o godzinie 10·30 przed południem w biurze Nr. 21, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya majętności Grabiny lwh. 271 ks. tab. Tarnów.

Wartość szacunkowa 75745 kor.
Najniższa oferta 50497 kor.

Do realności lwh. 271 ks. gr. tab. Tarnów należą następujące przynależności opisane w protokole z 23 grudnia 1912 l. cz. E. 171 12 (3) oszacowane na 4087.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie, jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Wezwanie rzeczowo uprawnionych w szczególności wierzycieli hipotecznych, dalej wierzycieli których pretensye powstały z tytułu udzielenia kredytu lub oparte są na zapisie kaucyjnym, wreszcie organów publicznych wymierzających podatki i daniny publiczne zamieszczone jest na odwrotnej stronie edyktu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 5 marca 1913.

L. cz. E. 2931/12 8 (4493 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Izraela Bürgera fryzyera w Kamionce Strum., odbędzie się dnia 9 maja 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 22 licytacya połowy realności obj. lwh. 409 ks. gr. gm. Komarno, składającej się z domu mieszkalnego i stajni z ogrodem.

Połowa nieruchomości tej wystawiona na licytacyę jest oceniona na 5300 kor.

Najniższa cena wynosi 2650 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Komarno, dnia 18 marca 1913.

L. cz. E. 1885/12 (7) (4569 2—3)

Na żądanie Abrahama Tuchfelda, odbędzie się dnia 1 maja 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 licytacya realności lwh. 2097 ks. gr. gm. Skałat, składającej się z parc. bud. lkat. 99/2 i pobudowanego na niej domu piętrowego.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 17225 kor.

Najniższa cena wynosi 8612 kor. 50 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skałat, dnia 18 marca 1913.

L. cz. E. 3076/12 (4) (4624)

Zobowiązany sp. Hnat Kobil względnie nieobjęta masa spadkowa sp. tegoż w Żabuniu.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Zakładu kredytowego w Pomorzanach odbędzie się dnia 30 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 w Zborowie licytacya:

a) realności obj. lwh. 244 ks. gr. gm. kat. Żabiń,

b) realności obj. lwh. 477, 621 i 629 gm. Żabiń,

c) realności obj. lwh. 327 gm. Żabiń, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wraz z przynależnościami wystawione na licytacyę oceniono a to:

1. realności ad a) na kwotę 200 kor.,
2. realności ad b) na kwotę 650 kor.,
3. realności ad c) na kwotę 700 kor.

Najniższa cena wynosi:

1. co do realności ad a) kwotę 133 kor. 33 h.,
2. co do realności ad b) kwotę 433 kor. 33 h.,
3. co do realności ad c) kwotę 466 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temu sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów, wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

Należytość organu wykonawczego oznacza się na kwotę 10 kor., zaś wynagrodzenie dwóch oceniciel na kwoty po 1 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zborów, dnia 10 marca 1913.

L. cz. E. 874/12 (9) (4555)

Edykt.

Dnia 15 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacya 3/4 części realności lwh. 197 ks. gr. gm. Starzawa.

Cena szacunkowa 1957 kor. 50 h.
Najniższa oferta 1305 kor.

Warunki licytacyjne normalnie ustalone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobromil, dnia 12 marca 1913.

L. cz. E. 2113/12 (5) (4605)

Dnia 1 maja 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya 1 5 części realności lwh. 217 kg. gk. Lisko.

Sprzedać się mająca część realności jest oszacowana na 1840 kor.

Najniższa oferta wynosi 920 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 21 marca 1913.

L. cz. E. 1843/12, (5) (4604)

Dnia 1 maja 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, odbędzie się licytacya całego ciała hip. lwh. 382 kg. gk. Manasterzec.

Realność ta jest oszacowana na 498 kor.

Najniższa cena wynosi: 332 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 21 marca 1913.

L. cz. E. 2472/12 (5) (4610)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 5 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 752 gm. Podgrodzie, obejmującej pgr. lk. 626, 1340, 1341, 1342, 1627/2, 1628/2, 2211/2, 317, 318, 319.

Cena najniższej oferty wynosi 3740 koron.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Rohatyn, dnia 28 lutego 1913.

L. cz. E. 2298/12 (4) (4338)

Edykt licytacyjny.

Dnia 15 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. 5 sądu tutejszego licytacya:

1. realności lwh. 458 gm. Oskrzesińce, obejmującej pgr. lk. 959 i 1624,

2. realności lwh. 120 tej gminy, obejmującej pbud. lk. 48 i pgr. lk. 593, 594, 739, 971, 1113, 1167, 1224, 1225,

3. 1/2 realności lwh. 408 tej gminy, obejmującej pgr. lk. 1969.

Cena najniższej oferty wynosi:
ad 1. — 1400 kor.,
ad 2. — 4531 kor. 32 h.,
ad 3. — 200 kor.

Warunki licytacyjne i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 30 stycznia 1913.

L. cz. E. 1376/12 (4617)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8, odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 55 gm. Tłustem wsi, składającej się:

a) z parc. bud. 24 1 gm. Tłuste wieś z chatą lepianką, szopą i karmnikiem,

b) z parc. gr. 158/1 rola obszaru 21 ar. 87 m².

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1160 kor.

Najniższa cena wynosi 773 kor. 32

hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tłuste, dnia 10 lutego 1913.

L. cz. E. 5255/12 (4571)

Edykt licytacyjny.

Dnia 13go maja 1913 o godzinie 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, odbędzie się licytacya:
a) realności lwh. 696,
b) realności lwh. 1439,
c) realności lwh. 1521 gm. Olesza.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:
ad a) 1620 kor.,
ad b) 400 kor.,
ad c) 800 kor.

Najniższa cena wynosi:
ad a) 1080 kor.,
ad b) 266 kor. 67 h.,
ad c) 533 kor. 34 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tłumacz, dnia 13 marca 1913.

Ч. сп. Е. 1918/12 (4) (4339 1—3)

Оголошене переторгу.

На попиране Защита Землі у Львові, заступленого через адв. др. Ивасечка, відбуде ся 30 цьвітня 1913, перед полуднем, о годині 10, в низше означеним суді, комната ч. 11, в Вишнївчику, переторг:

реальности вик. гіп. ч. 336 кат. гром. Вишнївчик Якова Могильницкого і

реальности вик. гіп. ч. 1186 тої книги Марії Могильницкої, власних.

Продати ся маючі недвижимости суть оцінені, а то:

реальність вик. гіп. ч. 336 на квоту 7904 кор. 25 сот,

вик. гіп. ч. 1186 на квоту 1769 кор.

Найнизша подана виносить:

що до реальности ч. 336 квоту 5269 кор. 50 сот,

реальности ч. 1186 квоту 1179 кор. 33 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу і грамоти відносячі ся до недвижимостий, могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 11, підчас годин урядових.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II
Вишнївчик, дня 6 марця 1913.

Ч сп. Е. 2707/12 (4499 1—3)

Обовязаний Григорій Костів, син Федя, в Розвадові.

Оголошене переторгу.

На попиране Товариства кредитового урядників і сьвященників у Львові, заступленого через адв. др Шухевича, відбуде ся дня 23 цьвітня 1913, перед полуднем о годині 10, в низше означенім суді, комната ч. 8, переторг реальности обнятої вгч. 1233 кн гр гром. Розвадів з приналежностию, складаючого ся з 50 метрів паркану

Продати ся маюча недвижимість, є оцінена на 4250 кор, приналежність на 50 кор.

Найнизша подача виносить 2866 кор. 67 сот., понизше тої квоти не відбуде ся продаж

Условія переторгу і грамоти відносячі ся до недвижимости (витяг гіпот., витяг катастральний, протоколи оцінена і т. д.), могуть ті, що мають охоту куповати, переглянути в низше означенім суді, комната ч. 7, підчас годин урядових.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ II.
Миколаїв, дня 12 марця 1913.

L. cz. E. 31/13 (7) (4558

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Antoniego Karpa z Krygu, odbędzie się dnia 25 kwietnia 1913 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya połowy realności lwh. 88 gm. Kryg.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1000 kor.

Najniższa cena wynosi 666 kor. 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. V.
Gorlice, dnia 18 marca 1913.

L. cz. E. 2643/12 (12) (4677)

Zobowiązany Abusch Riegelhaupt, właściciel realności w Radwanie.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa dla kredytu hipotecznego i osobistego w Krakowie, zastąpionego przez dr. Adolfa Grossa w Krakowie ul. św. Anny l. 9, odbędzie się dnia 18 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III., w Dąbrowie licytacya realności lwh. 308 ks. gr. gm. kat. Radwan wraz z przynależnościami, składającemi się z młyna i zabudowań gospodarskich.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na kwotę 15.980 kor. z wliczeniem w nią poszczególnych wartości przynależności.

Najniższa cena wynosi 10.653 kor. 94 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. III.
Dąbrowa, dnia 9 marca 1913.

L. cz. E. 2886/12 (4693)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej małol Bronisławy Kusina w Grochowem, działającej przez opiekuna Antoniego Pietrykę w Grochowem, odbędzie się dnia 14 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr 28, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacya 1/3 części realności lwh. 49 ks. gr. gm. Grochowe, składającej się z parc. bud. lk. 24/1. 24/3, pgr. lk 199/2. 200/1, 201/2. 202/1, 203/2, 204/1, 205/2, 206/1, 207/2, 208/1. 209. 210/1, 212, 797/1, 798/2, 799/1, 804/2, 806/1, 807/2, 808/1. 809. 810, 811/1, 812, 813/1, 813/2, 814/2 o łącznym obszarze 1 hektar 79 ar. 32 m. kw.

Wartość szacunkowa 880 kor.
Najniższa oferta 587 kor.

Do realności lwh. 49 ks. gr. Grochowe nie należą przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Mielec, dnia 17 lutego 1913.

Konkursa.

L. 45.410/2 (4579 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k Urzędzie pocztowym w Chorobrowie z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

Podania należy wnieść najpóźniej do 20 kwietnia b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.
Lwów, dnia 5 kwietnia 1913.
C. k. Prezydent:
Wopaterni.

L. Prez. 10.881 (4472 1—2)

Konkurs.

Ogłoszony w Nr. 8 Gazety Lwowskiej konkurs na posadę radcy sądu krajowego w Złoczowie, upływa z dniem 24 kwietnia 1913.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 5 kwietnia 1913.

L Prez. 11076 (4473 1—2)

Konkurs.

Ogłoszony w Nr. 82 Gazety Lwowskiej konkurs na posadę sędziego powiatowego we Lwowie upływa z dniem 24 kwietnia 1913.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 6 kwietnia 1913,

L. 1000 (4514 2—3)

Konkurs.

Przy Magistracie miasta Horodenki wakuje posada inspektora policyi o rocznej płacy 1200 kor i umundurowanie.

Inspektor policyi musi posiadać kwalifikacyę przepisaną rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1898 Dz. u. kr. Nr. 88.

Posada zostanie nadaną na rok prowizorycznie, poczem może nastąpić stabilizacya.

Należycie udokumentowane podania mają być wniesione do magistratu w Horodence do końca kwietnia 1913. Osobiste przedstawienie się kandydata jest pożądane.

Horodenka, 8 kwietnia 1913.
Burmistrz:
Dr. Roszko.

L. 3035 1913 (4515 2—3)

Konkurs.

Gmina Tustanowice rozpisuje niniejszem konkurs na posadę kontrolora gminy, z płacą 2400 kor. rocznie i dodatkiem na pomieszkanie w kwocie 400 kor. rocznie.

Po podania należy dołączyć:
1. Dowód, że kandydat jest obywatelem austryackim.
2. Świadectwo z ukończonej 4-tej klasy gimnazyalnej lub realnej.
3. Egzamin rachunkowości państwowej lub świadectwo z egzaminu na kontrolora gmin.
4. Świadectwo zdrowia potwierdzone przez fizyka.
5. Świadectwo moralności.
6. Curriculum vitae.
7. Metrykę urodzenia, na dowód, że kandydat nie przekroczył 40 roku życia.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy dotychczas pełnili funkcye kontrolorów w gminach i emerytowani urzędnicy rachunkowi państwowi.

Podania zaopatrzone powyższymi dokumentami należy wnosić najdalej do 25 kwietnia b. r.

Burmistrz:
Spitzman.

L. 2383/13 (4453 2—3)

Konkurs.

Przy sądzie powiatowym w Uhnowie obsadzona zostanie posada funkcyonaryusza prokuratoryi państwa za remuneracyą roczną 300 kor.

Podania kompetencyjne należy wnieść do c. k. Nadprokuratoryi Państwa we Lwowie do 20 kwietnia 1913.

C. k. Nadprokuratorya Państwa.
Lwów, dnia 4 kwietnia 1913.

L. 5557 (4416 2—3)

Konkurs.

Przy sądzie powiatowym w Mszanie dolnej jest do obsadzenia posada kancelisty.

Podania o powyższą lub przy innych sądach opróżnić się mogącą posadę, do której mają pierwszeństwo wojskowi certyfikatyści, wnosić należy do dnia 13 maja 1913 do Prezydyum sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Kompetenci winni wykazać uzdolnienie do prowadzenia ksiąg gruntowych, świadectwem ze złożonego egzaminu.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 3 kwietnia 1913.

L. 5598 (4415 2—3)

Konkurs.

Przy sądzie powiatowym w Limanowej jest do obsadzenia posada woźnego.

Podania o powyższą lub przy innych sądach ogróżnić się mogącą dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do dnia 13 maja 1913 do Prezydyum sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydyum Sądu wyższego.
Kraków, 3 kwietnia 1913.

L. Prez. 1772 (2/13) (4430 2—3)

Konkurs.

Przy sądzie obwodowym w Nowym Sączu są obsadzenia dwie posady dozorców więźniów ze systemizowanymi poborami i umundurowaniem.

Podania o te posady, dla kandydatów wojskowych w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 dz. u. p. zastrzeżone, wnieść należy włącznie do 20 maja 1913 do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 7 kwietnia 1913.

LW. 43.385/13. (4508 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania pięciu galicyjskich miejsc funduszowych w c. i k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

W roku szkolnym 1913/1914, który się rozpoczyna w c. i k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1 września 1913, w c. i k. akademiach wojskowych z dniem 21 września 1913, a w c. i k. akademii marynarskiej we Fiume z dniem 16 września 1913, będzie można wstąpić tylko na pierwszy rok wojskowej niższej szkoły realnej, albo też na pierwszy rok akademii wojskowej (terezyańskiej) w Wiener-Neustadt, technicznej akademii wojskowej w Wiedniu i akademii marynarskiej we Fiume.

Kandydaci na wyższe lata wojskowej niższej szkoły realnej i wojskowej wyższej szkoły realnej, z powodu braku miejsca, nie będą w bieżącym roku przyjmowani.

Każdy z kandydatów wykazać winien:
1. iż posiada prawo obywatelstwa w Monarchii austryacko-węgierskiej;
2. iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej;
3. iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalające;
4. iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest rok 12-ty dla I. roku wojskowej niższej szkoły realnej, rok 13-ty dla II. roku, rok 14-ty dla III. roku, zaś rok 15-ty dla kandydatów, chcących wstąpić na IV. rok tejże szkoły, dalej rok 16-ty dla I. roku wyższej szkoły realnej, rok 17-ty dla II. roku i rok 18-ty dla III. roku tej szkoły, wreszcie rok 20-ty dla akademii wojskowych i rok 16-ty dla akademii marynarskiej, a ukończył przepisane minimum wieku (dla I. roku niższej szkoły realnej 10 lat, dla II. roku 11 lat, dla III. roku 12 lat, zaś dla IV. roku tejże szkoły 13 lat, dla I. roku wyższej szkoły realnej 14 lat, dla II. roku 15 lat, a dla III. roku 16 lat, zaś dla I. roku akademii wojskowych 17 lat, a dla akademii marynarskiej 14 lat). Wiek oblicza się z dniem 1 września 1913, w razie różnicy wieku można prosić o uwzględnienie;
5. winien każdy kandydat wykazać, iż odbył przynajmniej z dobrym postępem ogólnym potrzebne nauki przygotowawcze, a mianowicie jeżeli chce wstąpić na I. rok szkoły niższej realnej, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył czwartą lub piątą klasę szkoły ludowej; na II. rok, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył pierwszą klasę szkoły średniej; jeżeli zamierza wstąpić na III. rok niższej szkoły realnej, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył drugą klasę szkół średnich; wreszcie na IV. rok tejże szkoły, iż z zadowalniającym postępem ukończył trzecią klasę szkoły średniej. Jeżeli zaś chce wstąpić na I. rok wyższej szkoły realnej, winien kandydat wykazać, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył czwartą klasę szkoły średniej; na II. rok, iż ukończył z takimże skutkiem piątą klasę szkoły średniej; zaś na III. rok, iż ukończył szóstą klasę tej szkoły. Jeżeli wreszcie chce wstąpić na I. rok akademii wojskowej, ma wykazać, że ukończył z zadowalniającym postępem wszystkie klasy zupełnej szkoły średniej (t. j. szkoły realnej lub gimnazyum), zaś na I. rok akademii marynarskiej, iż ukończył cztery niższe klasy szkoły realnej lub gimnazyum. Na niedostateczny postęp w języku łacińskim lub greckim nie będzie się zwracać uwagi.

Uczniowie prywatni winni dołączyć świadectwa odnośnego zakładu naukowego z odbytych egzaminów, udowadniające ich kwalifikacye naukową.

Wojskowa akademia (terezyańska) w Wiener-Neustadt kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa akademia techniczna dla artyleryi, korpusu pionierów, pułku kolejowego i telegraficznego, wreszcie akademia marynarska dla służby wojennej na morzu. Kandydaci do technicznej akademii wojskowej akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu, czyli życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub do oddziału inżynieryi, gdyż życzenie ich w miarę możności zostanie uwzględnione. Kandydaci, którzy już są asenterowani, nie będą przyjęci.

Do podań dołączyć należy:
1. poświadczenie o przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju;
2. metrykę chrztu lub urodzenia;
3. świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej;
4. poświadczenie o przebyciu szczepionej lub naturalnej ospy, jeżeli okoliczności tej nie stwierdza świadectwo lekarskie;
5. ostatnie świadectwo szkolne z roku 1912/1913 tudzież świadectwa za cały rok 1911/1912 (powołani do egzaminu wstępnego aspiranci mają ze sobą przynieść całoroczne świadectwo szkolne za rok bieżący szkolny 1912/1913, ewentualnie świadectwo dojrzałości, aspiranci zaś do akademii marynarskiej wszystkie świadectwa szkolne ze szkoły średniej łącznie ze świadectwem z ostatniego półrocza;
6. zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub jego rodziców, w którem ma być wyrażone, ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum;
7. jeżeli kandydat odwołuje się do szlacheckiego pochodzenia, co daje pierwszeństwo przed innymi kandydatami, wiarogodne dowody, że należy do szlachty (certyfikat szlachectwa).

Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe, obowiązani są złożyć na początku każdego roku szkolnego opłatę szkolną w kwocie dwudziestu onim (28) koron.

W podaniach swoich winni wszyscy kandydaci wyraźnie zobowiązać się do uiszczenia tej opłaty, nadto kandydaci do niższej szkoły realnej wymienić siedzibę tej szkoły, do której życzą sobie wstąpić.

Kandydaci, przyjęci na miejsca funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do Zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych.

Kandydaci, chcący wstąpić do wojskowej niższej szkoły realnej, mogą egzamin wstępny składać w swoim języku ojczystym i nieznajomość języka niemieckiego nie stanowi u nich przeszkody, uchylającej możność przyjęcia do Zakładu, byle tylko zresztą do-

brą posiadali kwalifikacyę, natomiast muszą kandydaci ubiegający się o przyjęcie do wyższej szkoły realnej wojskowej i do akademii wojskowych, składać egzamin w języku niemieckim i władać językiem niemieckim o tyle biegle, aby z wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli.

Podania o powyższe miejsaa należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do 5 maja 1913. Prośby wniesione po tym terminie, albo też niezaopatrzone w przepisane wyżej dokumenta, zostaną petentom bez skutku zwrócone.

Przyjęci do Zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem.

Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do Zakładów wojskowych, znajdzie takowe w osobnej odbitce odnośnych przepisów, która można nabyć w drukarni L. W. Seidl i Syn we Wiedniu lub też w c. k. nadwornej państwowej drukarni tamże.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 27 marca 1913.

Piotrowski w. r.

L. 5017 (4480 2—3)

Konkurs.

Celem nadania posady kierownika gazowni miejskiej w Stryju rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci wykazać się mają obywatelstwem austryackiem, znajomością języków krajowych, nieprzekroczonym czterdziestym rokiem życia, dobrym stanem zdrowia, odbytemi studyami politechnicznemi na wydziale chemii technicznej, lub ewentualnie budowy maszyn, świadectwami złożenia na jednym z tych wydziałów dwóch egzaminów państwowych, tudzież najmniej dwuletnią praktyką zawodową w gazownictwie.

Do tej posady jest przywiązana roczna płaca 2800 (dwa tysiące ośmset) koron i dodatek aktywalny w rocznej wysokości 720 (siedmset dwadzieścia) koron, tudzież prawo do trzech trzyleci po 200 kor. i prawo do emerytury według przepisów dla tutejszych urzędników miejskich wydanych. Zamiast dodatku aktywalnego otrzyma przyjęty kandydat pomieszkanie przy gazowni w naturze, przez Magistrat oznaczyć się mające.

Posada ta nadaną będzie na rok jeden prowizorycznie, poczem w razie zadowalniającej służby może nastąpić stabilizacya.

Podania należycie udokumentowane należy wnieść do Magistratu miasta Stryja do dnia 30 kwietnia b. r.

Objęcie posady ma nastąpić najdalej dnia 1 czerwca b. r.

Burmistrz:
Dr. Falk.

Amortyzacye.

L. cz. T. 2/13 1 (3906 2—3)

Edykt.

Na wniosek Maryi Biłan ur. Łyszczyszyn gospodyni w Dryszczowie wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do weksla z daty Brzeżany 15 lutego 1912 na kwotę 700 kor opiewającego płatnego za rok od daty wystawienia przez Maryę Biłan wystawionego, a akceptowanego przez Michała Łyszczyszyna rolnika z Szumlan.

Posiadacza tego weksla wzywa się, aby w przeciągu 45 dni, który to czasokres zaczyna biedz z dniem ogłoszenia tegoż edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej, przedłożył tut sądowi ten weksel, gdyż po bezskutecznym upływie tego okresu, weksel ten uznany będzie za umorzony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 15 lutego 1913.

L. cz. T. 35/13 (2) (4511 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Izaka Ziffa w Tłumaczu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu filii we Lwowie Nr. 2489 na kwotę 9.899·46 kor. i na nazwisko „Izak Ziff" opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu polica za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 29 marca 1913.

L. cz. T. 36/13 (2) (4421 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Gizeli Ziff we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo wnioskodawczyni zagubionej książeczki wkładowej Banku krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem Nr. 35566 na nazwisko Gizela Ziffer i kwotę 1027 kor. 41 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VII.
Lwów, dnia 18 marca 1913.

L. cz. Nc. I. 1251/13 (2) (4374 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Süsskinda Nussena Fluhra w Tarnowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych 2-ch kart poświadczenia udziałów t. j. jedna z daty Tarnów dnia 19 lipca 1904, oznaczona liczbą 1035, — zaś druga z daty Tarnów dnia 3 listopada 1904, oznaczona liczbą 1035, a każda z nich na kwotę 100 koron opiewająca na imię „Süsskinda Nussena Fluhra".

Posiadacza powyższych kart Süsskinda Nussena Fluhra wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 12 lutego 1913.

L. cz. T. IV. 3/13 (3) (3724 2—3)

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Szymona Przybyłowicza.

Według podania Zofii Przybyłowiczowej żony Szymona oraz zeznań zaprzysiężonych świadków Jakóba Tumidajowicza, Pawła Kosiby — Szymon Przybyłowicz, urodzony 17 czerwca 1857 w Libuszy, syn nieślubny Anny Przybyłowicz, wyjechał w roku 1895 za zarobkiem do Ameryki i tam w kwietniu 1906 miał zginąć wskutek zasypania go kamieniami.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Szymon Przybyłowicz poniósł śmierć, przeto na prośbę Zofii Przybyłowiczowej wdraża się postępowanie celem udowodnienia śmierci zaginionego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora Pawła Kosibę, gospodarza w Libuszy, aż do dnia 1 lipca 1913 o zaginionym Szymonie Przybyłowiczu.

Po upływie powyższego czasokresu i po przeprowadzeniu i po podjęciu dowodów będzie rozstrzygnięte o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 15 marca 1913.

L. cz. T. 3/13 (2) (3905 2—3)

Edykt.

Na wniosek Ruchli Rosenblatt w Uwsiu wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do książeczki wkładowej Towarzystwa handlowego i przemysłowego w Podhajcach Nr. 641, na kwotę 83 kor. 09 hal. opiewającej.

Posiadacza tej książeczki wzywa się, aby w przeciągu 6 miesięcy, który to czasokres biedz zaczyna z dniem ogłoszenia tegoż edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", przedłożył tut. sądowi tę książeczkę, gdyż po bezskutecznym upływie tego kresu książeczka ta uznaną będzie za umorzoną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 22 lutego 1913.

L. cz. Nc. IX. 876/12 (4243 2—3)

Amortyzacya.

Na wniosek dr. Samuela Horowitza z Krakowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę za gubionego kwitu zastawniczego Nr. 22.944 Filii c. k. Uprzywil. galic. Banku hipotecznego w Krakowie na zastawione dnia 11 listopada 1912 dwa losy tureckie Nr. 489.870 i 1,820.490 na kwotę 240 kor.

Posiadacza powyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XI.
Kraków, dnia 21 grudnia 1912.

L. cz. T. 29/13 (2) (4512 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. uprzyw. galicyjskiego Banku hipotecznego we Lwowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących dnia 31 grudnia 1912 roku płatnych od 56 letnich listów zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie Serya I. Nr. 1298 na 400 kor., Serya II. Nr. 5124 na 200 kor., Serya III. Nr. 53 119 na 40 kor., Serya III. Nr. 53.720 na 40 kor., Serya III. Nr. 55.863 na 40 kor., Serya III. Nr. 55.864 na 40 kor., Serya IV. Nr. 15.547 na 20 kor., Serya IV. Nr. 20.785 na 20 kor.

Posiadacza powyższych kuponów wzywa się, aby zgłosił się ze swojemi prawami w przeciwnym bowiem razie kupony w przeciągu jednego roku od dnia tego edyktu uznane zostaną za nieistniejące.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 21 marca 1913.

L. cz. Nc. IV. 7/13 (4603 2—3)

W przedstanowczem załatwieniu podania Lipy i Tauby Steigerów z Liska, wdraża się po myśli § 118 i 119 u. hip. celem wykreślenia prawa zastawu postępowanie amortyzacyjne, a zarazem wzywa się wierzycieli hip. Pawła Teichmana i Wojciecha Nadziaka jakoteż i innych, którzy do powyższego prawa zastawu mają pretensye, by swoje roszczenia do jednego roku a najdalej do dnia 15 kwietnia 1914 zgłosili, w przeciwnym bowiem razie wyż wspomniane prawa zastawu wykreślone zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 6 marca 1913.

L. cz. T. VI. 13/13 (2) (4583 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Heleny Strzeleckiej w Olkuszu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej filii Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem Nr. 8033 na kwotę 13.562 kor. 99 hal. opiewającej, a na nazwisko Mateusza Strzeleckiego wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

Czasokres liczy się od następnego dnia po trzeciem ogłoszeniu edyktu w „Gazecie Lwowskiej".

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 4 marca 1913.

L. cz. Nc. I. 37/12 (1) (3826 2—3)

Edykt.

W stanie biernym realności objętej lwh. 71 ks. gr. gm. Zaleszczyki miasto Schlomy Dawida i Nessi Ennerów własnej, wpisane są na podstawie zapisu kaucyjnego z daty Zaleszczyki 16 listopada 1836 — na podstawie obligacyi z 25 lipca 1837 — na podstawie obligacyi z daty 21 marca 1838 i na podstawie dekretu c. k. Trybunału apelacyjnego z dnia 22 listopada 1842 l. 17559 prawa zastawu w kwotach 500 Cm., 1000 Cm., 500 Cm. i 1000 Cm. na rzecz Piotra barona Brunickiego.

Wzywa się tedy spadkobierców lub prawonabywców Piotra barona Brunickiego zmarłego przed laty w Zaleszczykach, by najdalej do 1 kwietnia 1914 roszczenia swe względem tych wierzytelności zgłosili, gdyż w przeciwnym razie amortyzacya tych wierzytelności i ich wykreślenie dozwolone zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zaleszczyki, dnia 12 października 1912.

L. cz. T. 6/13 (4) (4419 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Kółka rolniczego w Gorzycach, powiat Tarnobrzeg, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo wnioskodawny zaginionych:

1. kwitu depozytowego Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 11 lutego 1895 artykuł 1277 Licz. Wydziału krajowego 10.822/95, opiewającego na kwotę 350 kor.,

II. kwitu depozytowego z dnia 10 lutego 1896 art. 1137 L. Wydziału krajowego 9713/96, opiewającego na kwotę 75 kor.,

III. kwitu funduszowego z dnia 27 grudnia 1901 art. 2455 L. Wydziału krajowego 90.180/01, opiewającego na kwotę 12 kor. 50 h.

Posiadaczy powyższych papierów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosili się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu powyższe kwity za nieistniejące uznane zostaną.

B) Natomiast odmawia się wnioskowi o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego książeczki Banku Wydziału krajowego we Lwowie Nr. 9305 na kwotę 55.481 kor., a nie na 11.731 koron, opiewającej na imię „Kancya Kółka rolniczego w Gorzycach", albowiem wedle odezwy Banku krajowego we Lwowie z dnia 20go lutego 1913 L. 16.782/13 D.,

książeczka ta znajduje się w depozycie kasy Wydziału krajowego do artykułu depoz. 60.426/1899 i artykuł dep. 8541 65/1 901, a złożona została do powyższego depozytu na zabezpieczenie dzierżawy mita krajowego w Gorzycach za czas do dnia 31 grudnia.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VII.
Lwów, dnia 27 lutego 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 11/12 (21) (4527)

Ogłoszenie.

Uchwałą tego sądu z dnia 20 maja 1912 L. cz. S. 11/12 (1) otworzony konkurs do majątku Ruchli Perlberger w Brzesku uznaje po myśli § 158 ord. konk. za ukończony.

C. k. Sąd krajowy cywilny,
Oddział VI.
Kraków, dnia 20 marca 1913.

L. cz. S. 10/13 (82) (4513)

Ogłoszenie.

W konkursie firmy Fani L. Mieses i i Syn we Lwowie na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiadowcą masy p. adwokata dr. Samuela Rappaporta we Lwowie, zastępcą zaś jego ustanowiono p. adw. dr. Benjamina Grunda we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 4 kwietnia 1913.

L. cz. S. 7/13 (79) (4576)

Ponieważ w konkursie Marcelego Henryka Jakubowskiego na audyencyi dnia 31 marca 1913 nie stanął ani zawiadowca masy, ani tegoż zastępca, przeto wyznacza się ponowną audyencyę:

1. celem likwidacyi i uporządkowania już zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 18 kwietnia 1913,

2. równocześnie wyznacza się po myśli § 149 ord. konk. audyencyę do zbadania rachunków złożonych przez tymczasowego zawiadowcę masy p. adw. dr. Wróblewskiego, oraz

3. celem ustalenia roszczeń tegoż zawiadowcy masy do wynagrodzenia i zwrotu wydatków na dzień 21 kwietnia 1913 o godzinie 9 przed południem w c. k. sądzie krajowym cywilnym w biurze Nr. 19.

Do powyższej audyencyi zaprasza się wszystkich członków wydziału i wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddz. VII.
Lwów, dnia 31 marca 1913.

L. cz. S. 30/12 (111) (4548)

W konkursie Izaka Nathansona celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 28 maja 1913, wyznacza się audyencyę na dzień 30 maja 1913 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Buczaczu w biurze Nr. 32.

Buczacz, dnia 2 kwietnia 1913.

Komisarz konkursowy.
Markow.

L. cz. S. 3/12 (39) (4532)

W konkursie Arona Bergera celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do 10 kwietnia 1913 wyznacza się audyencyę na dzień 15 kwietnia 1913 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu, w biurze Nr. 16.

Przemyśl, dnia 28 marca 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 21/12 (6) (4593)

Ogłoszenie.

W konkursie Maryem Belzer w Brodach, na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej zatwierdzono zawiadowcą masy p. dr. Simche Binema Feldmana adwokata w Brodach, zastępcą zaś jego ustanowiono p. dr. Leona Wechslera kand. adw. w Brodach.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. S. 8/12 100 (4675)

W konkursie Zakładu kredytowego w Bołszowcach, celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności tudzież takich, które zostaną zgłoszone do dnia 15 kwietnia 1913, wyznacza się audyencyę na dzień 18 kwietnia 1913 o godzinie 10 rano w c. k. sądzie powiatowym w Bołszowcach w biurze Nr. 6.

Bołszowce, dnia 28 marca 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 2/13 (2) (4588 2—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Stryju zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Herscha Rechtschaffena, kupca w Rożniatowie.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. sędziego powiatowego Kisielewskiego w Rożniatowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. Chaima Schwarza w Rożniatowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 21 kwietnia

1913, godzina 10 przed południem, w c. k. sądzie powiatowym w Rożniatowie, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, przed stawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami jako wierzyciele konkursowi, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Rożniatowie najdalej do dnia 14 maja 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 9 czerwca 1913, godzinie 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, będą obowiązani tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić koszta, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów, już uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Rożniatowie lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich, na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Styj, dnia 7 kwietnia 1913.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 162/13 (4498 3—3)

E d y k t.

Przeciw Andrijowi Krupskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Srula Mendla Kreislera pozew o 192 kor. i 48 kor. 90 h. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya na dzień 17 kwietnia 1913, o godzinie 8 przed południem, w sądzie poniżej wymienionym w sali I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Andrija Krupskiego ustanawia się p. Wiśniowskiego, c. k. notaryusza w Lutowiskach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowiska, dnia 19 marca 1913.

L. cz. C. I. 155/13 (1) (4598 2—3)

E d y k t.

Przeciw Piotrowi Łysakowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Grzymałowie przez Józefa Moroza pozew o uznanie i wpis prawa własności do pg. lk. 906/5 objętej lwh. 173 gm. kat. Okno.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 21 kwietnia 1913, godz. 9 przed południem, w tutejszym sądzie, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Piotra Łysakowskiego ustanawia się p. adwokata dr. Seretha w Grzymałowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Piotra Łysakowskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Grzymałów, dnia 18 marca 1913

L. cz. C. II. 232/13 (1) (4550)

E d y k t.

Przeciw masie nieobjętej błp. Trymecie Goldbergowej, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Chrzanowie przez Natana Grünera w Sierszy pozew o 200 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 9 kwietnia 1913.

Celem strzeżenia praw teiże masy ustanawia się p. dwokata dr. Smolenia w Chrzanowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjętą masę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona objętą nie zostanie lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chrzanów, dnia 7 marca 1913.

L. cz. C. II. 123 13 (2) (4501)

E d y k t.

Przeciw Aronowi Neumanowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez dr. Stefana Switalskiego w Przeworsku pozew o 268 kor. 96 hal.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 7 kwietnia 1913 o godz. 9 rano, w sądzie tutejszym.

Celem strzeżenia praw Arona Neumana ustanawia się p. dr. Karpfa, adw. w Przeworsku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Arona Neumana w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Przeworsk, dnia 2 kwietnia 1913.

L. cz. C. II. 130/13 (2). (4600)

E d y k t.

Przeciw Józefowi i Wiktoryi Zawadkom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jordanowie przez Juliusza Kleina pozew o 296 kor. 20 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 17 kwietnia 1913, o godzinie 9 rano, w tutejszym sądzie, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Józefa i Wiktoryi Zawadków ustanawia się p. Jana Wójcika w Osielcu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa i Wiktoryę Zawadków w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jordanów, dnia 2 kwietnia 1913.

L. cz. C. I. 611 12 (3) (4594)

E d y k t.

Przeciw Abrahamowi Lokman, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bełzie przez Stanisława Piaseckiego pozew o 536 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 kwietnia 1913, o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw Abrahama Lokmana ustanawia się p. adw. dr. K rola Badera w Bełzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpie zeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bełz, dnia 18 marca 1913.

L. cz. C. II. 57/13 (1) (4606)

E d y k t.

Przeciw Annie Stadnyk z Chudykowiec, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mielnicy przez Annę Rusyn w Chudykowcach o 105 kor. 60 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 17 kwietnia 1913.

Celem strzeżenia praw Anny Rusyn ustanawia się p. adwokata dr. Jana Hryniewieckiego w Mielnicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę Stadnyk w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 4 kwietnia 1913.

L. cz. C. III. 133/13 (1) (4609)

E d y k t.

Przeciw Szymonowi Juckerowi, kupcowi w Łękach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Oświęcimiu przez Chaima Fleischera, kupca w Oświęcimiu, pozew o 497 kor. 70 hal.

Na podstawie pozwu wyznacza się rozprawę w tutejszym sądzie na dzień 7 maja 1913, o godzinie 11 przed południem.

Celem strzeżenia praw Szymona Juckera ustanawia się p. Mojżesza Grünbauma w Oświęcimiu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Szymona Juckera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Oświęcim, dnia 26 marca 1913.

L. cz. C. II. 162 13 (1) (4613)

E d y k t.

Przeciw Petrowi Żmurczykowi Zacharego, którego miejsce pobytu jest nieznane wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sniatynie przez Maschla Reniera pozew o wykreślenie kaucyi w kwocie 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do ustnej rozprawy procesowej na dzień 21 kwietnia 1913, o godzinie 9 rano, sala Nr. II.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Rosenhecka w Sniatynie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sniatyn, dnia 28 marca 1913.

L. cz. C. 63 13 (4621)

E d y k t.

W sprawie Maryanny Kotaś przeciw Janowi Pałka z Biadolin radłowskich o zeznanie kontraktu, c k. sąd powiatowy w Wojnicz ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Pałki kuratora w osobie Aleksandra Oćwieji z Biadolin radłowskich w celu strzeżenia praw kuranda.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Pałkę w rzeczonej sprawie na rozprawie w dniu 15 kwietnia 1913, o godz. 10 rano, w c. k. sądzie powiatowym w Wojniczu na koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojnicz, dnia 7 kwietnia 1913.

L. cz. C. I. 143 13 (4545)

E d y k t.

Przeciw Kiwie Roth z Baligrodu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligrodzie przez Brandle Roth pozew o 500 koron zpn

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 15 kwietnia 1913, o godz. 9 rano, w biurze Nr. X.

Celem strzeżenia praw pozwanego Kiwy Rotha ustanawia się p. adwokata dr. Władysława Smólskiego w Baligrodzie kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 21 marca 1913.

L. cz. C. I. 135 13 (1) (4544)

E d y k t

Przeciw Mikołajowi Kaczmar z Huczwic, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligrodzie przez Iwana Kaczmara pozew o 505 kor. 54 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 15 kwietnia 1913, o godz. 9 rano, w biurze Nr. X.

Celem strzeżenia praw Mikołaja Kaczmara ustanawia się p. dr. Aleksandra Rattlera, adwokata w Baligrodzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 21 marca 1913.

L. cz. C. I. 102/13 (4566)

E d y k t.

Przeciw Matijowi Piwowarczukowi synowi Michała, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Potoku złotym przez Towarzystwo zaliczkowe w Potoku złotym pozew o 350 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 2 maja 1913, o godzinie 10 rano, w tym sądzie, sala Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Matija Borczuka, naczelnika gminy w Porchowej, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I
Potok złoty, dnia 31 marca 1913.

L. cz. C. II. 164/13 (1) (4697)

E d y k t.

Przeciw Walentemu Janikowi z Grzechyni Nr. 320, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Makowie przez stowarzyszenie pożyczkowe „Wzajemna pomoc" w Makowie pozew o 640 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została ustna rozprawa na dzień 12 kwietnia 1913 godz. 9 przed południem, sala rozpraw Nr 4.

Celem strzeżenia praw pozwanego Walentego Janika, ustanawia się p. Antoniego Bałosa wójta w Grzechyni, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Maków, dnia 4 kwietnia 1913.

L. cz. C. II. 226/13 (1) (4570)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Kołodziejowi z Trzebosi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokołowie przez Maryannę z Drozdów Kołodziejową pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 17 kwietnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Jędrzeja Szcsteckiego w Trzebosi kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokołów, dnia 5 kwietnia 1913.

L. cz. C. I. 135/13 (1) (4565)

E d y k t.

Przeciw Petrowi Kowalowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. powiatowego w Mielnicy przez Jakóba Folkenflecka z Nowosiółki pozew o 767 kor. 40 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 18 kwietnia 1913, o godzinie 9-tej rano, w biurze Nr. 8.

Celem strzeżenia praw Petra Kowala ustanawia się p. dr. Jana Hryniewieckiego w Mielnicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Petra Kowala w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Mielnica, dnia 20 marca 1913.

L. cz. C. VII. 183 13 (4554)

E d y k t.

Przeciw Zofii z Wójcików Mastalerzowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dąbrowie przez Jędrzeja i Zofię Mastalerzów pozew o 467 kor. 73 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono w tut. sądzie, biuro Nr. 13, audyencyę na dzień 4 maja 1913, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. Jana Doktora w Kupieninie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Dąbrowa, dnia 29 marca 1913.

L. cz. C. II. 149/13 (1) (4553)

E d y k t.

Przeciw Annie z Kosińskich Błaszczak, Marcinowi i Karolinie Kosińskim, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dębicy przez Józefa Misiewicza pozew o 300 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 14 kwietnia 1913 godzina 10 rano, w biurze Nr. 10.

Celem strzeżenia praw tychże ustanawia się p. Stanisława Sieradzkiego w Kozłowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie ich w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dębica, dnia 28 marca 1913.

Ч. сп. С. V. 120/13 (4596 1—3)

Е д и к т.

Невідомих з житя і місця побуту Михаула Маховского, сина Андрія і Еттю Шенгавт завідомляе ся, що Мария з Петрашів Яворска внесла против ним позов о узнане і впис права власности парц. гр. ч. 1264/2, 1465, 1466 і 1468 2 гром. Богородчани і що термін до розправи на день 13 мая 1913, годнна 9 рано, саля 4, визначено.

Куратором їх зістав установлений Юсиф Маховскій с. Каспра в Богородчанах.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ V.
Богородчани, 16 марця 1913.

Ч. сп. С. XII. 80/13 (3) (4597)

Е д и к т.

Против Маврикому Маґерови, котрого місце побуту не є відоме, внесено до ц. к. суду повітового в Дрогобичи через

Панька Терлецкого позов про узнане договору аренду прав нафтових.

На підставі позву визначено авдиенцию в тим суді на день 22 цьвітня 1913 година 9 перед полуднем, саля ч. 73

Для стереженя прав пізваного устанавляе ся п. адв. др. Корнгабера в Дрогобичи, куратором.

Тойже куратор буде пізваного в згаданій справі на его небезпечність і кошта так довго заступати, аж він або в суді зголосить ся або виміпить повновластця.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ XII.

Дрогобич, дня 12 лютого 1913.

Wyroki prasowe.

Ч. сп. Пр. 101/13 (2) (4574)

В Імени Его Величества Цісаря!

Ц. к. Суд краевий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Громадский Голос“ число 14 з дня 3 цьвітня 1913 в артикулї:

1. „Судьба виборчої реформи“ в уступі від „Або буде“ до „сойм“,

2. „Польсько-московска змова проти виборчої реформи“ від „Східно-галицьк.“ до „інтерес обшарників“ і

3. „Касарняна траґегія“ від початку до „з сьвітом“ — містить в собі еєтво провини з § 302 і Арт. III. і IV. зак. з 27 грудня 1862 Нр. 8 Дпк. ex 1863, узнав доконану в дни 4 цьвітня 1913 р конфіскату за оправдану і зарядив знищене цілого накладу і видав по думи! § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 6 цьвітня 1913.

L. cz. Pr. 102/13 (2) (4573)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ numer 1027 z dnia 23 marca (5 kwietnia) 1913 w artykule: „Lwów, 23 martia (5 aprila) 1913 h. w ustępie od „Czto takoje“ do „gosudarstwennych zakonów“ — zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 6 kwietnia 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 8 kwietnia 1913.

L. cz. Pr. III. 32/13 (3) (4233)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 74 czasopisma „Głos“ z daty Kraków, dnia 1 kwietnia 1913 artykuł pod tytułem: „Dwa morderstwa“, zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 300 u. k. i art. IV. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. u. p. ex 1863, że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.

Kraków, dnia 2 kwietnia 1913.

L. cz. Pr. III. 37/13 (3) (4519)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 8 czasopisma „Bocian“ z daty Kraków, dnia 15 kwietnia 1913 artykuły względnie ustępy artykułów pod tytułem a mianowicie:

I. „Uczęszczane miejsce“ w całości (na str. 2).

II. „Z pamiętnika Prochaski“ w całości (na str. 2),

III. „Interim“ w całości (na str. 4),

IV. „Facecye autentyczne“ z ustępami od słów: „Nowe szeroko torowe“ do końcowych słów: „To klucz od bramy!“ — zawiera w swej osnowie: artykuł ad I. występek z § 516, 491 u. k. i art. V. ustawy z dnia 17go grudnia 1862 L. 8 Dz. u. p. ex 1863, zaś artykuły ad II., III., IV. zawierają w swej osnowie znamiona występku z § 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów, względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.

Kraków, dnia 8 kwietnia 1913.

L. cz. Pr. 2/13 (4). (4235)

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

D. VI. 183/13. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie pod przewodnictwem Wiceprezydenta Przyłuskiego w obecności c. k. radcy Dworu dr. Bieńczewskiego, oraz c. k. radców wyższego sądu krajowego Malinowskiego, Dobrzańskiego i Latoszyńskiego, jako sędziów po wysłuchaniu wniosku a. k. nadprokuratora Państwa wskutek zażalenia c. k. Prokuratoryi Państwa od uchwały c. k. sądu obwodowego w Przemyślu jako Trybunał dla spraw prasowych z dnia 19 marca 1913 lcz. Pr. 2/13 2, którem uchylono konfiskatę Nr. 22 czasopisma „Echo Przemyskie“ z dnia 16 marca 1913 o ile dotyczy artykułu pod tytułem: „Unter uns ohne Maske“ w ustępie od słów: „Kto tylko umie dobrze“, aż do końca postanowił:

Zażalenie c. k. Prokuratoryi Państwa uwzględnić, zaczepiony ustęp II. powyższego orzeczenia znieść i zarazem orzec, że treść artykułu umieszczonego w Nr. 22 czasopisma „Echo Przemyskie“ z dnia 16 marca 1913 pod tytułem „Unter uns ohne Maske“ w ustępach od słów „kto tylko umie dobrze“ aż do końca — zawiera w sobie znamiona występku § 302 i 303 u. k., zaczem konfiskata tego numeru czasopisma zarządzona przez c. k. Prokuratoryę Państwa jest usprawiedliwiona na dalsze jego rozpowszechnianie, jest wzbronione, a zabrany nakład ma być zniszczony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział VIII.

Przemyśl, dnia 31 marca 1913.

Zl. 63 (3520)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. XXXV 62/13, die Weiterverbreitung des im Verlage Continent, G m b. H., Berlin W. 15, erschienenen Druckwerkes: „Luise von Toscana, frühere Kronprinzessin von Sachsen — Mein Lebensweg“, Volksausgabe, nach § 64 St G verboten.

Wien, am 11 März 1913.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. XXXV 40/10, die Weiterverbreitung nachbezeichneter Druckwerke, und zwar: 1. Die Lesbierinnen, von Josef Prudhomme. Ein Dialog. Erste und vollständige Übertragung nach der französischen Originalausgabe von Paul Marain, Leipzig 1909. 2. Meisterwerke der erotischen Kunst Frankreichs, 1 Stück, Henry Monnier von Georges Grappe, mit 40 Bildern, Privatdruck des Verlegers, Leipzig 1909; 3. Josefine Mutzenbacher oder die Geschichte einer wienerischen Dirne, von ihr selbst erzält, Privatdruck 1906, nach § 516 St. G. verboten.

Wien, am 11 März 1913

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Krems hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. 2/13, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Österreichische Landzeitung“ vom 8 März 1913 wegen der Stellen von „Erzherzog Karl Stephan“ bis „Steuerfreiheit“ und von „der gegen die Steuervorschreibung“ bis „Justitia“ des Artikels: „Steuerbeschwerde eines Erzherzogs“ nach § 64 St G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Krems hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. 3/13, die Weiterverbreitung der Nummer 10 der Zeitschrift: „Niederösterreichische Presse“ vom 8 März 1913 wegen der Stelle von „Die Hoffnung es könnte“ bis „und frieren“ des Artikels: „Die Diplomaten“ nach § 300 St G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. I 103/13, die Weiterverbreitung der Nummer 4 der Zeitschrift: „Zizkovske zajmy“ vom 8 März 1913 wegen des Leitartikels und der Stellen „Stat — . . .“, von „Ponevac pak byla“ bis „t nto pripis“ und von „Na stiznosti“ bis „nebyly mile“ des Artikels: „Neslychana denunciace okresni skolni rady z Zizkove“ nach § 63 und 65 a St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. I 102/13, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Socialiste a zapas rozumu s nabozenstvim. Za svobodu svedomi! Proti povere a polovicatosti! Volnost rodicum a pravdu detem! Nakladem Svazu socialistickych Monistu v Rakousku, Knihtiskarna ‚Prava lidu‘ (J Skalak a spol.) v Praze, II., Hyberska ul. 7“ wegen der Stellen von „Zadny tridne uvedomely“ bis „spolecenskeho poradku“, von „Nabozenstvi odvyka“ bis „marnych illusi“, von „Jen detinsti“ bis „vsehomira“, von „Nemrzacte“ bis „theologickou“ und von „Bude to nejlepsi“ bis „praci osvetovou“ nach § 122 a und b, 300, 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. I 99/13, die Weiterverbreitung der Nummer 94 der Zeitschrift: „Mladenecek, vydany pro mladence i panny“ vom 14 März 1913 wegen der Stellen von „Zmitam se na lozi“ bis „sveho zivota — zivota“ des Artikels: „Hrichy mladi. I. Helena pise Annette“; von „Knofflicek za knoflickem“ bis „neodolali“ des Artikels: „Kdyz se vdava matka driv nez dcera“; von „Svrel jsem ji“ bis „Fanetty ohnive“ des Artikels: „Dobrodruzstvi Prazaka z Benatkach“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. I 101/13, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Ceske slovo. Vecernik“ vom 8 März 1913 wegen der Stelle von „Jestlize v nynejsi krisi“ bis „bude ohrozen“ des Artikels: „Kdo je zodpoveden?“ nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11 März 1913, Pr. I 100/13, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift: „Koprivy“ vom 12 März 1913 wegen der Artikel: „Tu opratku odkazuji . . .“ samt Illustration Seite 4; „Rakousky blahobyt“ und „Rakouska praxe“ nach § 65 a und 122 a St. G. verboten

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 12 März 1913, Pr 15/13, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Elbezeitung“ vom 11 März 1913 wegen des Artikels: „Der Thronfolger — schwer Krank?“ nach § 64, 308 und 310 St. G. verboten

---

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 12 März 1913, Pr I 35/13, die Weiterverbreitung der Nummer 59 der Zeitschrift: „Rovnost“ vom 12 März 1913 wegen der Stelle von „Dluzno uciniti“ bis „ohrozeni miru“ des Artikels: „Pro politicka prava zen“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 12 März 1913, Pr. I 33/13, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Matice svobody“ vom 13 März 1913 wegen der Stellen von „A cskutku“ bis „civilisace“, von „Zpusobili“ bis „se ucele“, von „Tato smesna“ bis „neuzitecnou“, von „A intervence“ bis „a materstvi“, von „K cemu“ bis „mandatare bohu“, von „Jo nutno“ bis „kterouz zastupoje“, von „Neexistuje“ bis „a cestujici“, von „A pak“ bis „duvery“, von „Vase manzelstvi“ bis „te viry“, von „Z nedopatreni“ bis „stastne okolnosti“, von „A ve jmenu“ bis „Komedie!“ des Artikels: „Krestanske kejklirstvi“; von „A cirkev katolicka“ bis „zivota vubec“ des Artikels: „Vatikan“ nach § 122 a, b, d und 303 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 10 März 1913, Pr. I 11/10 die Weiterverbreitung der Nummer 115 der Zeitschrift: „Russkaja Prawda“ vom 7 März 1913 wegen der Stellen von „Prawoslawnu wyru“ bis „birsze“, von „I posle“ bis „jednorale“ und von „Kilko nascheeh“ bis „serbi i bolhar“ nach § 65 a, 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl. Nr 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 10 März 1913, Pr I 10/13, die Weiterverbreitung der Nummer 5 der Zeitschrift: „Borba“ wegen des Artikels: „Taszi Teahari“ in den Stellen von „wsi ti“ bis „narodni posle“ und der Notiz: „Harnatne miaso“ von „A Narodne Holos“ bis „w wijni“ nach § 63 und 65 a St G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 184/13 Stow. V. 29 (4523)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lipnica górna (sąd powiatowy w Wiśniczu).

Brzmienie firmy: „Spółka mleczarska w Lipnicy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Data statutu: Lipnica 15 grudnia 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) wspólne przerabianie i spieniężanie mleka produkowanego w gospodarstwach członków Spółki;

b) szerzenie wiadomości co do umiejętnego chowu i żywienia bydła mlecznego i

c) wspólne sprowadzanie artykułów niezbędnych w gospodarstwie nabiałowem.

Czas trwania stowarzyszenia: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z 3 członków, a to z przewodniczącego, jego zastępcy i kasyera.

Zarząd ten tanowią: Jan Kuc, kierownik szkoły w Lipnicy górnej, jako przełożony, ks. Karol Padykuła, wikaryusz w Lipnicy murowanej, jako jego zastępca i Jan Michałek, gospodarz w Lipnicy górnej, jako kasyer.

Podpis firmy: pod stampiglią firmy kładzie podpis przewodniczący, względnie jego zastępca, oraz jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przed lokalem spółki, a w razie uznanej przez zarząd potrzeby w „Czasopiśmie dla spółek“ wydawanem przez krajowy Patronat.

Udziały członków wynoszą po 5 kor., jeden członek może mieć więcej udziałów.

Odpowiedzialność: ograniczona do dziesięciokrotnej wysokości udziału.

Wpisy szczegółowe: Stowarzyszenie ma mieć radę nadzorczą złożoną z 6 członków.

Data wpisu: 12 lutego 1913.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 1 lutego 1913.

L. cz. Firm. 1375/12 Rg. A. I. 276 (4422)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddz. A. należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów ul. Akademicka l. 6.

Brzmienie firmy: Magazyn nowości dla pań i panów Espenhan i Bechtloff, Lwów. ul. Akademicka Nr. 6.

Zmiana firmy: Magazyn nowości — Wilhelm Bechtloff, Lwów, ul. Akademicka Nr. 6.

Wystąpił: Rudolf Espenhan.

Odtąd właścicielem sam: Wilhelm Bechtloff.

Podpis firmy: Pod stampilą własnoręczny podpis W. Bechtloff.

Data wpisu: 29 września 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział V.

Lwów, dnia 1 sierpnia 1912.

L. cz. Firm. 579 Stow. I. 47 (4427)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych odnośnie do zarejestrowanego „Stowarzyszenia kredytowego komerecyalnego“ (Commerzieler Credit-Verein) w Kosowie stowarzyszenie z ograniczoną poręką.

Zmianę statutu § 14, 26, 50, 57 i 68.

Natomiast odmawia się zarejestrowaniu zmiany § 64 statutu, albowiem przedłożona uchwała co do tego § 64 nie jest jasną, gdyż z niej nie jest widocznem co się ma stać z ustępami f) g) h) i) § 64 dotychczasowego statutu; ileże jako nowy ustęp f) podany jest odpowiednio zmieniony dotychczasowy ustęp g) statutu, a niewiadomo jak ma brzmieć nowy ustęp e) statutu, tudzież czy i jakiem oznaczeniem dotychczasowe ustępy g), h) i i) mają zatrzymać moc obowiązującą.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Kołomyja, dnia 28 lutego 1913.

L. cz. Firm. 169/13 Rg. A I. 204 (4295)

Wpis firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru dla firm Oddział A.

Siedziba firmy: Dobromil.

Brzmienie firmy: Samuel Scheinbach.

Przedmiote przedsiębiorstwa: hurtowna sprzedaż piwa okocimskiego, krasiczyńskiego i spirytusu.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Samuel Scheinbach, Simon Scheinbach i Israel Katz, kupcy w Dobromilu.

Uprawnieni do zastępstwa: Każdy ze spólników z osobna jest uprawnionym firmę zastępować i podpisywać.

Data wpisu 15 marca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 15 marca 1913.

L. cz. Firm. 9/13 Sp. II. 129 (3241)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Limanowa.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe w Limanowej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Na zwyczajnem walnem zgromadzeniu członków dnia 19 grudnia 1912 uchwalono zmianę §§ 4, 7. 12, 21, 24, 25, 27, 36, 38, 47, 59, 68, 78 i 85, statutu z dnia 4 lipca 1898.

Istotne zmiany są: § 4 dyrekcya składa się z dwóch dyrektorów.

§ 7. Podpis firmy obecnie: dwóch członków dyrekcyi lub 1 członek dyrekcyi i prokurzysta.

§ 27. Rada nadzorcza składa się z 3 członków.
§ 47. Uchwały o zmianie statutu lub rozwiązaniu stowarzyszenia powzięte być mogą w obecności co najmniej 1/10 części członków większością 2/3 głosów obecnych.
Inne zmiany nie są istotne.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy
Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 11 stycznia 1913.

L. cz. Firm. 185/13 Rj. A. I. 206 (4296)
Wpis firmy pojedynczego kupca.
Wpisano do rejestru dla firm Oddz. A.
Siedziba firmy: Radymno:
Brzmienie firmy: Lazar Blücher.
Przedmiot przedsiębiorstwa: przemysł gospodnio szynkarski.
Właściciel: Lazar Blücher.
Data wpisu: 15 marca 1912.
C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział IV.
Przemyśl, dnia 15 marca 1913.

L. cz. Firm. 335/13 (3764)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych przy firmie: „Spółka oszczędności i pożyczek w Gorzycach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na zwyczajnem walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 4 lutego 1912 w miejsce ustępującego członka zarządu Jakóba Turbiarza wybrano członkiem zarządu Grzegorza Świerguła rolnika w Gorzycach.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 8 marca 1913.

L. cz. Firm. 329/13 (3766)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe w Strzyżowie, spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką", że na zwyczajnem walnem zgromadzeniu członków, odbytem w dniu 18 lutego 1913, uchwalono zmianę §§ 8, 12, 16, 17, 71, 76 i 77 statutu tegoż Towarzystwa.
Wpis ten ogłasza się w urzędowej Gazecie Lwowskiej.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 8 marca 1913.

G. Zl. Firm. 241/13 B. I. 3 (4193)
Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Einzeln und Gesellschaftsfirmen.
Eingetragen wurde im Register B. I. 3.
Sitz der Firma: Krakau.
Firmawortlaut: „Živnostenská Banka, Filiale Krakau".
Hauptniederlassung: Prag.
Hugo Felfel, Direktorstellvertreter dieser Filiale, dessen Prokura bereits eingetragen ist, wurde zum Direktoren dieser Filiale ernannt.
Prokura des Antoni Havlik gelöscht.
Datum der Eintragung: 5 März 1913.
K. k. Landes als Handelsgericht,
Abteilung III.
Krakau, am 22 Februar 1913.

L. cz. Firm. 293/13 Stow. III. 140 (4176)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.
Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Świątniki górne.
Brzmienie firmy: „Spółka oszczędności i pożyczek w Świątnikach górnych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką".
1. Członek dyrekcyi wystąpił: Józef Walas.
2. Członkiem dyrekcyi wybrany: Henryk Słomka, kupiec w Świątnikach górnych.
Data wpisu: 5 marca 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.
Kraków, dnia 22 lutego 1913.

L. cz. Firm. 218/13 Oddz. A. II. 103 (4581)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.
Należy wpisać do rejestru handlowego Oddział A.
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: „A. Piasecki, fabryka czekolady i cukrów w Krakowie".
Przedmiot przedsiębiorstwa: fabryka czekolady i cukrów.
Właściciel: Adam Piasecki w Krakowie ul. Szlak.
Firmę podpisywać będzie właściciel w ten sposób, że pod powyższem brzmieniem firmy umieści własnoręcznie swój podpis: „A. Piasecki".
Dzień wpisu: 12 lutego 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.
Kraków, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Firm. 186/13 Oddz. A. II. 35 (4173)
Wykreślenie firmy.
Z rejestru Oddz. A. wykreślono:
Siedziba firmy: Kraków ul. Grodzka 39.
Brzmienie firmy: „Markus Marmur".
Przedmiot przedsiębiorstwa: Przemysł gospodnio-szynkarski.
Skutkiem zwinięcia przemysłu.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.
Kraków, dnia 1 lutego 1913.

L. cz. Firm. 249/13 Oddz. B. I. 34 (4526)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek.
Do rejestru oddział B. I. 34 wciągnięto co następuje:
Siedziba firmy: Katowice na Szląsku pruskim, zaś reprezentacya dla Austryi: Trzebinia.
Brzmienie firmy: „Zinkhütten und Bergwerks, Aktien-Gesellschaft, vormals dr. Lowitsch & Comp." — po polsku: „Towarzystwo akcyjne zakładów hutniczych i górniczych, dawniej dr. Lowitsch i Sp.".
Dotychczasowi członkowie reprezentacyi w Austryi: dr. Leopold Lowitsch i Józef Fuhrmann w Trzebinii.
Wystąpił dotychczasowy członek reprezentacyi dla Austryi Józef Fuhrman, a w jego miejsce wstąpił jako członek tejże reprezentacyi Emil Maassen, inżynier w Trzebinii, którego ustanowienie zatwierdziło c. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z dnia 2 stycznia 1913, L. XIII/a 4210/6.
Podpis firmy: Pod wyciśniętem stampilią brzmieniem firmy podpiszą się własnoręcznie obaj reprezentanci łącznie w sposób następujący: „Dr. Lowitsch", „Maassen".
Dzień wpisu: 24 lutego 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział III.
Kraków, dnia 21 lutego 1913.

L. cz Firm. 227/13 Oddz. A. 105 (4180)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.
Należy wpisać do rejestru handlowego Oddział A.:
Siedziba firmy: Płaszów.
Brzmienie firmy: „Jakób Rothhirsch".
Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa cegielni.
Właściciel: Jakób Rothhirsch w Krakowie.
Firmę podpisywać będzie własnoręcznie właściciel swem pełnem imieniem i nazwiskiem „Jakób Rothhirsch".
Data wpisu: 12 lutego 1913.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział III.
Kraków, dnia 8 lutego 1913.

L. cz. Firm. 225/13 Oddz. A. II. 102 (4179)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.
Wpisano do rejestru handlowego Oddział A.:
Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: „Jan Wolny".
Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakład pogrzebowy i stolarski.
Właściciel: Jan Wolny, majster stolarski w Krakowie pl. Szczepański 2.
Firmę podpisywać będzie właściciel własnoręcznie pełnem imieniem i nazwiskiem „Jan Wolny".
Dzień wpisu: 12 lutego 1913.
C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.
Kraków, dnia 8 lutego 1913.

G. Zl. Firm. 1372 Rg. A. 76 (4125)
Eintragung einer Gesellschaftsfirma.
Einzutragen ist im Register Abteilung B.
Sitz der Firma: Lemberg.
Firmawortlaut: Lokalbahn Lemberg-Podhajce.
Gesellschaftsform: Eine auf Grund der mit Erlass des k. k. Ministeriums des Innern vom 24 November 1905 Zl. 51.695 erteilten Bewilligung und der mit diesem Erlasse genehmigten Statuten mittels des Konstituirungsaktes vom 14 Dezember 1905 errichtete Aktiengesellschaft.
Betriebsgegenstand: a) der Bau und Betrieb der Lokalbahn von Lemberg nach Podhajce,
b) nach Massgabe der Bestimmung im § 1 der Concessionsurkunde von 19 August 1905 R. G. Bl. Nr. 140 der Bau und der Betrieb der einen integrierenden Bestandteil des sub lit. a) angeführten Eisenbahnunternehmens bildende Abzweigung von der Station Lemberg-Łyczaków der Lokalbahn Lemberg-Podhajce bis zum Ausschlusse an die Bahnlinie Lemberg-Czernowitz nächst Persenkówka;
c) der Bau, die Erwerbung und der Betrieb von in die sub a) und b) bezeichneten Linien einminden den Schleppbahnen, vorbehaltlich der Genehmigung der k. k. Staatsverwaltung.
Dauer der Gesellschaft: Die Gesellschaft endet mit dem Ablaufe der Conzessionsdauer für die Lokalbahn von Lemberg nach Podhajce sofern nicht nach den Bestimmungen des Handelsgesetzbuches oder infolge der früheren Erlöschens der Konzession insbesondere im Falle der Einlösung der geselschaftlichen Bahnlinie durch den Staat, oder endlich über eingenehmigten Beschluss der Generalversammlung eine frühere Auflösung erfolgen sollte.
Aktienkapital: das Gesellschaftskapital ist mit dem Betrage von 3,500.000 K. festgesetzt und besteht aus auf den Inhaber lautenden Prioritäts und Stammaktien und zwar:
a) aus 5375 Stück Prioritätsaktien zu 400 Kronen, im Gesamtwerte von 2,150.000 welche bezüglich ihrer Verzinsung und Tilgung den Vorrang vor den Stammaktien geniessen, und
bb) 6750 Stück Stammaktien zu 200 K. im Gesamtbetrage von 1,350.000 K. Auf obiges Aktienkapital sind bisher 5050 Stammaktien im Nominalbetrage von 1,010.000 K. voll eingezahlt.
Vertretungs befugt: ist der Vorstand der Gesellschaft der aus mindestens 9 und höchstens 12 Mitgliedern bestehende Verwaltungsrat. Der k. k. Staatsverwaltung ist das Recht vorbehalten vier Mitglieder des gesellschaftlichen Verwaltungsrates zu ernennen. Des gleichen wird dem galizischen Landesausschusse insolange das Königsreich Galizien un Lodomerien samt dem Grossherthume Krakau durch den Besitz von Aktien an dem gesellschaftlichen Unternehmen beteiligt ist, das Recht der Entsendung zweier Mitglieder in den gesellschaftlichen Verwaltungsrat eingeräumt. Die übrigen Mitglieder der Verwaltungsrates werden von den Constituirende sohin von der ordentliechen Generalversammlung aus der Zahl der Aktionäre gewählt.
Zeichnung der Firma: Die Firma wird in der Weise collectiv gezeichnet, dass unter die vorgedruckten, oder von wem immer geschiebenen Worte: „Lokalbahn Lemberg-Podhajce" entweder:
a) zwei Mitglieder des Verwaltungsrates, oder
b) ein mit Procura betrauter Beamter letzterer mit einem die Procura andeutenden Zusatze eingehändig ihre Namen beisetzen.
Die Kundmachungen der Gesellschaft erfolgen seitens des Präsidenten des Verwaltungsrates oder dessen Stellvertreters durch Einschaltung in die ämtliche „Wiener-Zeitung".
Mitglieder des Verwaltungsrates mit dem statutenmässigen Firmirungsrechte:
A) Seitens des Eisenbahnministeriums wurden etnsendet:
Aureal Smolin k. k. Ministerialrat in Pension Dr. Heinrich Ritter von Rosa k. u. k. wirkl. geheimer Rat und k. k. Sektionsschef a. D. in Wien, Konrad Felger k. k. Oberinspektor der össterr. Staatsbahnen in Pension in Wien, Dr. Siegfried Werner k. k. Regierungsrat und Generalsekretär des k. k. priv. öst. Creditinstitutes für Verkehrs-Unternehmungen und öffentliche Arbeiten — sämtliche in Wien.
B) Seitens des galizischen Landesausschusses wurden ernannt:
Dr. Stanislaus Schätzel Landesadwokat und Landesabgeordneter in Brzeżany, und Dr. Stanislaus Ritler von Dombski Landesausschussbeisitzer in Lemberg;
C) Bei der konstituirenden Generalversammlung vom 14 Dezember 1905 und Generalversammlung vom 28 Juni 1912 wurden als Verwaltungsräte gewählt: Roman Graf Potocki k. u. k. Geheimrat, k. u. k. Kämmerer in Łańcut, Lorenz Puchalski Domherr in Lemberg, Ignac Ritter von Korzeniowski k. k. Hofrat und Obmann des Bezirksausschusses Brzeżany in Pisarówka, Stanislaus Ritter von Wybranowski Obmann des Bezirksausschusses Przemyślany und Grossgrundsbesitzer in Uszkowce, Edmund Ritter von Lityński Gutsbesitzer in Litwinów und Stanislaus von Kulakowski Direktor des galic. Landeseisenbahnamtes in Lemberg.
Procura erteilt: Samuel Neumann, kais. Rat und Oberbuchhalter in Wien und Josef Ritter von Skwarczyński Landesrat in Lemberg.
Datum der Eintragung: 8 August 1912.
K. k. Landes- als Handelsgericht.
Abt. IV.
Lemberg, am 1 August 1913.

G. Zl. Firm. 838/12 Stow. II. 168 (4366)
Eintragung der Genossenschaftsfirma.
Eingetragen wurde im Register für Genossenschaftsfirmen:
Sitz der Firma: Angelówka.
Firma: Sparr- und Darlehenskassen-Verein für die deutschen in Angelówka ad Ożydów und Umgebung, registrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung.
Datum des Statuts: Olesko den 9 Dezember 1912.
Zweckt des Vereines: Der Verein bezweckt, die Verhältnisse seiner Mitglieder in sittlicher und materieller Beziehung zu verbessern indem er:
a) seinen Mitgliedern zu ihrem Wirtschafts- und Geschäftsbetriebe nach Massgabe ihrer Creditfähigkeit, sowie des wirklichen Erfordernisses Darlehen gewährt und die hiezu notwendigen Geldmittel unter gemeinschaftlicher Haftung beschafft;
b) dur Annahme der Spareinlagen Gelegenheit gibt, müssig liegende Gelder verzinslich anzulegen;
c) die Bildung von Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften im Vereinsgebiete zu fördern sucht;
d) den Au- und Verkauf von landwirtschaftlichen Maschinen und Produkten vermittelt.
Dauerzeit: unbestimmt.
Direktion: Anton Brix Obmann, Peter Kohaut Obmannstellvertreter, Josef Weidlich, Bartolomeus Sellner und Johann Heindl alle Grundwirte in Angelówka ad Ożydów.
Unterschrift: Durch den Obman beziehungsweise dessen Stellvertreter und ein zweites Vorstandsmitglied.
Bekanntmachungen: Alle Bekanntmachungen erfolgen durch Anschlag an der Kundmachungstafel des Vereines und durch einmalige Veröffentlichung im „Deutschen Volksblatt für Galizien (Lemberg).
Geschäftsanteil: Zwanzig Kronen 20 K.
Verantwortung: unbeschränkt.
Tag der Eintragung: 31 Dezember 1912.
K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abt. II.
Złoczów, den 31 Dezember 1912.

L. cz. Firm. 1381 Stow. V. 81 (4575)
Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.
Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Winniki, pow. Lwów.
Brzmienie firmy: Spółka stolarska, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.
Data statutu: Winniki, dnia 19 listopada 1911.
Przedmiot przedsiębiorstwa: zakupno na wspólny rachunek surowców, półfabrykatów, dodatków, materyałów, narzędzi, przyrządów potrzebnych do wykonania przemysłu stolarskiego oraz odsprzedawanie na wspólny rachunek we wspólnym składzie towarów wytwarzanych przez członków w ich własnych poszczególnych warstatach, jakoteż przyjmowanie zamówień wchodzących w zakres stolarstwa.
Czas trwania: nieograniczony.
Dyrekcya składa się: z 5 członków wybranych na przeciąg 3 lat przez walne zgromadzenie.
Obecnie wybrani: Eugeniusz Florkiewicz, Karol Schneider, Filip Ohly, Władysław Peczkowski, i Józef Herz — wszyscy majstrowie stolarscy i właściciele realności w Winnikach zamieszkali.
Podpis firmy: pod brzmieniem firmy kładzie swe podpisy dwóch członków dyrekcyi.
Ogłoszenia firmy: umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".
Udziały członków: wynoszą 200 kor.
Odpowiedzialność: ograniczona do dwukrotnej wysokości udziałów.
Data wpisu: 8 sierpnia 1912.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział IV.
Lwów, dnia 1 sierpnia 1912.

L. cz. 29/13 Reg. Abtg. C. I. 17 (4484)
Änderungen und Zusätze zu den bereits eingetragenen Einzel und Gesellschaftsfirmen.
Einzutragen im Register für Gesellschaftsfirmen.
Sitz der Firma: Tustanowice.
Firmawortlant: Triumph Petroleum gesellschaft m. b. H.
Prokura erteilt: Georg Haase in Tustanowice, Harry Baker in Wien und Richard Stange in Wien.
Datum der Eintragung: 15 Jänner 1913.
K. k. Kreisgericht, Abtheilung II.
Sambor, am 15 Jänner 1913.

Kuratele.

L. cz. P. 2/11 (4) (4616)
Edykt.
Za marnotrawcę uznano Dmytra Toraka rolnika w Manasterczanach.

Kuratorem jego ustanowiono Jurka Kricaka rolnika w Manasterczanach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sołotwina, dnia 23 marca 1912.

L. cz. L. IV. 2 13 (4) (4390)

E d y k t.

Za marnotrawcę uznano Dmytra Perejmę w Peremiłowie.
Kuratorem jego ustanowiono Michała Perejmę w Peremiłowie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kopyczyńce, dnia 11 lutego 1913.

L. cz. L. 1 13 (5), (4485)

E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Wojciecha Sypla w Woli wielkiej.
Kuratorem jego ustanowiono Marcina Babkę w Woli wielkiej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I
Dębica, dnia 15 marca 1913.

L. cz. L. 7 13 (4218)

E d y k t.

Za umysłowo chore uznano Maryę i Teklę Korobowe w Żarnowy.
Kuratorem ich ustanowiono Jana Garczycę w Godowej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Strzyżów, dnia 21 marca 1913.

L. cz. P. 37/13 (4141)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Halkę Radyk w Wolicy.
Kuratorem jej ustanowiono Mikołaja Radyka w Wolicy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Dobromil, dnia 11 marca 1913.

L. cz. P. V. 97/5 (4608)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Nykoły Gorgijczuka Petra z Pniowia, kuratora w osobie Petra Pytluka Jurka z Pniowia, który go będzie zastępywał.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Nadwórna, dnia 28 marca 1912.

L. cz. A. 295 12 (6) (4140)

E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Michała Cygana w Nagoszynie.
Kuratorem jego ustanowiono Józefa Łonczaka w Nagoszynie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dębica, dnia 7 marca 1913.

L. cz. L. 2 13 (9) (4084)

E d y k t.

Za umysłowo niedołężną uznano Zofię Kociołek w Jurkowie.
Kuratorem Jędrzej Kociołek w Jurkowie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzesko, dnia 29 marca 1913.

L. cz. L. 1 13 (2) (4274)

E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Maryannę Stybak córkę Stanisła i Józefy w Rudzach.
Kuratorem jej ustanowiono Jana Leszczyńskiego w Rudzach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Zator, dnia 12 lutego 1913.

L. cz. P. 249 12 10 (4595)

E d y k t.

Za marnotrawcę uznano Mykołę Kurylaka w Lachowcach.
Kuratorem jego ustanowiono Jurka Kuryluka s. Stefana w Lachowcach.
C. k. Sąd powiatowy. Oddział IV.
Bohorodczany, dnia 12 stycznia 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Kundmachuug.

Es wird hiemit bekannt gegeben, dass das dem Konkursvermögen der Firma Joseph Hass in Husiatyn gehörige Inwentar, bestehend aus Manufakturwaren u. Damenhüte am 18 April 1913, 9 Uhr vormittags durch den gefertigten Masseverwalter zum freihändigen Verkaufe gebracht werden wird.

Die Veräusserung wird im Geschäftslokale der Firma Haas vorgenommen werden und dürfen die Anbote nicht weniger als den dritten Teil des Schätzungspreises ausmachen.

Husiatyn, 7 April 1913.

Jakób Toker.

Ogłoszenie.

Dnia 1 maja 1913, o godz. 3 po południu, odbędzie się w lokalu Towarzystwa

36 Roczne Zgromadzenie

Członków
Towarzystwa zaliczkowego w Dobromilu
Stowarzyszenia zarejestr. z nieogran. poręką
na które p. członków się zaprasza.

Rada nadzorcza Towarzystwa
dnia 6 kwietnia 1913.

Sekretarz: **Stanisław Cwakliński.** Prezes: **Filip Hirsch.**

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1912.
3. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej.
4. Zatwierdzenie wyboru jednego członka Dyrekcyi.
5. Wybór 3 członków do Rady nadzorczej.
6. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1913.
7. Rozdział czystego zysku
8. Wnioski członków.

Ogłoszenie.

III. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków
Kasy eskontowej i oszczędności w Wadowicach
Stowarz. zarejestr. z ogran. poręką

odbędzie się **dnia 20 kwietnia 1913,** o godzinie 6-tej wieczorem, we własnem biurze z następującym

PORZĄDKIEM DZIENNYM:

1. Odczytanie protokołu z poprzedniego zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1912.
3. Sprawozdanie Komisyi rewizyjnej z wnioskiem, dotyczącym udzielenia absolutoryum dla Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1912.
4. Rozdział czystego zysku za rok 1912.
5. Wybór Komisyi rewizyjnej na rok 1913 (§ 57 statutu).
6. Wnioski członków.

Rada nadzorcza Kasy eskontowej i oszczędności w Wadowicach
Stowarz. zarejestr. z ogr. poręką.

Sekretarz: **M. Gruszów.** Prezes: **Dr. A. Zimmerspitz.**

XIII. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Galic. Tow. kredytowego dla przemysłu budowlanego we Lwowie,
stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką

odbędzie się dnia 19 kwietnia b. r. o godzinie 6 wieczorem w lokalu własnym przy ul. Teatralnej l. 11. W razie braku kompletu, odbędzie się następne Walne Zgromadzenie tego samego dnia, z tym samym porządkiem dziennym i w tym samym lokalu o godz. 6·30 wieczorem.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi.
3. Wniosek komisyi rewizyjnej na udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
4. Wniosek co do pokrycia strat i inne wnioski.
5. Wybory do Rady Nadzorczej.

Lwów, dnia 11 kwietnia 1913.

Galicyjskie Towarzystwo kredytowe dla przemysłu budowlanego we Lwowie,
stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Dyrekcya:
W. Żebracki. **J. Noworyta.**

Verkündigung.

Z. 18 — 1913 II.

Ich verkündige, dass folgende Bräutleute sich verheiraten wollen u. z.

	Brautigam	Braut
Vor und zu nahmen, even. näh Bezeichnung	Hermau Neumann	Breindl Réder (Bertha)
Familien Stand	Ledig	Jungfrau
Stellung (Bescheftigung)	Holzlager Aufseher	
Religionen	Isr.	Isr.
Alter und Gebürtsort	Monat maj 1877, Zugó	Jahre 1876, Klimez, Galizien
Wohnort	Volócz (Zanyka)	Volócz (Zanyka)
Der Eltern vor und zunamen	Ehmal. Fischel Neuman Ehmal. Feige Teuchman	Taube Reder

Ich rufe diejenigen auf, die von den zu verehelichenden bezüglich gesetzliche Verhinderungsgrunden, oder die eigenen Einwilligung ausschliessenden Verhältnisse wissen, dass sie es bei mir direkt oder bei dem, Vorstand des Verländigungs Ortes (beziehungweise Matrikelführer) anmelden sollen.

Diese Verkündigung soll auf folgenden Orten kundgemacht werden: Volocz, und in der „Gazeta Lwowska" Lemberg.

Volócz, am 7-ten April 1913.

Matrikelführer.

Kihirdetés.

S. 18 — 1913 II.

Kihirdetem, hogy a következö két hazasulo egymassal hazassagot szandekozik kötni' u m.:

	Volegény	Menyasszony
Csaladi es utoneve es esetleg egyeb közelebbi megjelölése	Neuman Herman	Réder Breindl (Berta)
Csaladi allapota	Nötten	Hajadon
Allasa (foglalkozasa)	Fatelep felügye(ö	
Vallasa	Izr.	Izr.
Eletkora es születési helye	1877 majus hó Zugó	1876 érben, Klimec, Galicia
Lakhelye	Volócz (Zanyka)	Volócz (Zanyka)
Szüleinek csaladi és utóneve	Néh. Neuman Fischel Néh. Teuchman Feige	Reder Taube

Felhihom midazokat, a kiknek a nevezett házasólukra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt nálam közvetlenül vagy a kifüggesztési hely községi elöljárósága (illetöleg anyakönyvvezetöje) utján jelentsék be.

Ezt a kihirdetést a következö helye E en kell teljesiteni u, m.: Volóczon és a Lembergi ujságba.

Kelt Vólóczon n. 1913 évi április hó 7 napján.

Anyakönyvvezetö.

Ogłoszenie.

Dr. Lazarowi Lautersteinowi, lekarzowi we Lwowie, dano na mocy § 42, L. 2, Niemieckiego rozporządzenia wojskowego **pełnomocnictwo do wydawania świadectw** rodzaju § 42, l. 1 a) do c) tamże określonego, **o zdatności poddanych niemieckich, obowiązanych do służby wojskowej**, którzy stale zamieszkują w Galicyi lub Bukowinie.

Poddani niemieccy, mający po raz trzeci stanąć do poboru, a których badanie ma się odbyć przez lekarza wyżej wymienionego, powinni poprzednio zgłosić się pisemnie w konsulacie niemieckim we Lwowie.

Koszta badania wynoszą 15 koron.

Lwów, dnia 7 kwietnia 1913

Cesarski konsul niemiecki

Heinze.

Bekanntmachung.

Dem Arzte **Dr. Lazar Lauterstein** in Lemberg ist auf Grund des § 42, Z. 2 der Deutschen Wehrordnung **die Ermächtigung erteilt worden Zeugnisse** der im § 42 Ziffer I. a) bis c) ebendaselbst bezeichneten Art über **die Tauglichkeit derjenigen militärpflichtigen Deutschen auszustelle**, welche ihren dauernden Aufenthalt in Galizien oder in der Bukowina haben.

Deutsche Reichsangehörige im 3 Militärpflichtjahre, deren körperliche Untersuchung durch den vorgenannten Arzt vorgenommen werden soll, haben sich vorher schriftlich bei dem kaiserlich deutschen Konsulat in Lemberg zu melden.

Die Kosten der ärztlichen Untersuchung betragen 15 Kronen.

Lemberg, den 7 April 1913.

Der Kaiserlich Deutsche Konsul

Heinze.

Ogłoszenie licytacyi.

Na budowę domu trzypiętrowego miejskiego Zakładu pogrzebowego przy ul. Sobieskiego l. 16, a mianowicie na:

a) roboty budowlane;
b) instalacyę wodociągów i
c) instalacyę oświetlenia elektrycznego, rozpisuje się niniejszem publiczną licytacyę.

Termin składania ofert naznacza się na dzień **17 kwietnia 1913** do godziny 12 w południe.

Cenniki otrzymać można w Oddziele I. Departamentu technicznego w godzinach urzędowych.

We Lwowie, dnia 8 kwietnia 1913.

Z Magistratu król. stoł. miasta Lwowa.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.